உ
கடவுள்துணை.

அகஸ்தியமாமுனிவர்

அருளிச்செய்த

பூரணசூத்திரம் - உ௱௰௬.

இஃது,

சரவணபுரம்.

சண்முகமுதலியாரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு.

சென்னை-புரசை.

ஏழுமலைப்பிள்ளையவர்கள்குமாரர்

இராகவப்பிள்ளை

அவர்களது

விவேகவிளக்கஅச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1897ஆு.

உ

கடவுள் துணை,

அகஸ்தியமாமுனிவர்

அருளிச்செய்த

பூரணசூத்திரம் - உ௱௰௬.

காப்பு.

ஓடியதோர்தந்திமுகன்றனைப்பணிந்து
உரைத்திடுவேன்பூரணசூத்திரத்தையானுந்
தேடியதோர்மந்திரத்தாலஷ்டசித்தித்
திறமாகவுரைக்கின்றேன்யோகியோர்க்குங்
கூடியதோர்கர்த்தமதைச்சிதம்பரத்தில்
குணமானகாலதனைக்கூட்டிமூட்டி
ஆடியதோர்ஐம்புலனைமூலத்துள்ளே
அமைத்திட்டமூலகணபதியேகாப்பு,

ஒன்றானபூரணமுமாறாதார
முனைத்ததற்குமேலாறுந்தொண்ணூற்றாறும்
பண்டானதீட்சைபதினொன்றும்ரெட்டி
பத்துடனேமுப்பத்திரண்டுதீட்சை
உண்டானசமாதிகற்பம்வாசிநேர்மை
யுறைப்பானசிவயோகம்பிராணுபந்தான்

வசமானஅச்சிவகணபதிதேவாவென்று
வாழ்த்திடாகுண்டலித்தாய்வணங்குந்தானே. ௬
வணங்குவதுக்கிப்படிசக்கரத்தை
வரிசையாய்க்கிறியேயட்சரங்கள்
பிணங்காமல்ஙங்காரம்நடுவேயிட்டு
பேரானகோணமைந்திலேத்துமிட்டு
இணங்கவேதூபணைவேத்யத்தோடு
இலட்சமுருவேற்றிடக்குண்டலிதானென்றுங்
கணமானகணபதிதான்பிரகாசிக்குங்
கயிலாயப்பாகதியைக்காட்டுந்தானே. ௭

சுவாதிட்டானம்.

காட்டுவதுகாற்கோணமதன்மேலப்பா
சுருதுவதுவிருகோணமுக்கோணவட்டம்
பூட்டுவதுபிரமனொடுசரஸ்வதியுங்கேளு
புகலுவேன்நங்மங்ஸ்ரீமஐம்அங்பிரமதேவாவென்று
கூட்டுவதுலட்சமுருவேற்றுதற்குக்
குறிசொல்வேன்காற்கோணம்நாலெழுத்துமிட்டு
நீட்டுவதுவிந்துவிலேஅங்கென்றிட்டு
நிலையாகப்பூசிக்கமுத்தியாமே. ௮

மணிபூரகம்.

முத்தியாம்பிறைநடுவேமுக்கோணமிட்டு
மூர்க்கமாமகாரமொடுஉகாரமிட்டு

பத்தியாம்ஓங்காரம்ஸ்ரீங்காரங்கூட்டிப்
பச்சைவர்ணமூர்த்தியென்றேபகர்ந்துசேவி
சத்தியாமட்சரங்கணடுவேவையிட்டு
சாற்றவாய்லட்சமுருத்தானேயாகில்
வெற்றியாங்குண்டலியும்மேலேயேறும்
வேதாந்தபூரணத்திலசேர்க்குந்தானே. ௯

அநுகதம்.

சேர்க்கின்றமுக்கோணமுருத்திரமூர்த்தி
திகழனஅறுகோணமுன்னேவையிட்டு
ஆர்க்கின்றவிந்துவிதினடுவேவையிட்டு
அளவானசிகாரமொடுபகாரமிட்டு
பார்க்கின்றஸ்ரீங்காரஓங்காரந்தான்
பார்க்கின்றஙகாரமொடுகிலியுங்கூட்டி
சீக்கின்றருத்திரத்தேவாவென்று
செபிக்கவேவாசியதுவேறும்பாரே. ௰

விசுத்தி,

பாரடாலட்சமுருவேற்றினால்
பகருமறுகோணமதில்விந்துவிட்டுச்
சேரடாவகாரமொடுஓங்காரந்தான்
சிறப்பானஸ்ரீங்காரஞ்சிவாயநமவென்று
தீரடாமயேசுவரதேசுவாவென்று
செபித்திடுவாயிலட்சமுருதிறமாய்த்தானே

ஆரடாவுனக்கீடுவாசிசித்தி
யாறெழுத்துமறுகோணத்தறைந்திட்டேனே. ௰௧

ஆக்கினை.

அறைந்திட்டமூன்றெழுத்துநடுவேபோடு
அருளானசதாசிவத்தினருளைப்பாரு
விறைந்திட்டவிந்துவிட்டுநடுவேகேளு
விதமானவைங்கோணமுக்கோணந்தான்
உறைந்திட்டசோடசங்காணைந்துங்கூட்டி
யுறவான அங்கிஷ ஐம் ஓம் என்று
பறைந்திட்டசதாசிவதேவாயாவென்று
பகருவேணிலட்சமுருபரித்துநோக்கே. ௰௨

நோக்கடாவைங்கோணமைந்துமிட்டு
நானுக்கமடாவிந்துவுக்குள்முக்கோணத்தில்
ஆக்கடாஅம்அங்கிஷஐம்ஓமென்று
அப்பனேஸ்ரீங்காரமிட்டுச்சேவி
மூக்கடாபரயாதுவாசிதாறு
மூக்கமடாமேல்மூலத்தாணிப்பாரு
நீக்கடாஅமூர்த்தமதகீழேபாயும்
கலமானகீழறநவின்றிட்டேனே. ௰௩

மேலாதாரம்.

அக்கினிமண்டலம்.

ஏனென்றவாதாரமேலேயாறு
யிபம்புகிறேனென்றுகவியல்பாய்த்தானே

தேமென்றசதாசிவத்தினையேலேதேறு
தீயானமண்டலந்தான் திரிகோணமாகி
வாமென்றமண்டலத்தில் திரிகோணத்துள்
வைத்திடுவ யகாரமொடுசெவ்வுந்தானே
தாமென்றமலமறக்குமக்கினிமண்டலத்திற்
கண்டிப்புவற்றவிடுங்கனவிர்றானே. ௰௬

கனவிலேவாயுவுக்குப்புக்கிற்றாற்
கண்திறந்தவமூர்த்தமதுகனிந்துபாயும்
புனலானவமூர்த்தமுண்டால்காட்டமீறும
போச்சுருடாகனைத்திரையுப்புத்தமையாச்ச
அனலிலேவெங்கதொகுதாண்டங்காறு
மசையுமோநீருக்குநேபோலப்பா
பினலிலேயித்தியானமூட்டுமூட்டு
நிசசயமாயசமாதிகளிற்நிலைக்குந்தானே. ௰௭

சூரியமண்டலம்.

நிலையானவெழுத்துளமண்டலசதுரகபல்
கோணசூரியமண்டலத்தைதக்கேறு
நிலையானவித்துவடவுகாரமிட்டு
செபித்திடுவாயசூரியனேகோடிகாந்தி
மலையாமலையுவதிறசேர்ந்தகால்
ணைந்தனியுமுடலிற்பிரகாசந்தனைக்
கலையானசூரியனைப்பாலாந்தேகம்
கவிஷங்களில்லையில்லைக்கணுக்காணே. ௰௮

சந்திரமண்டலம்.

தானுகின்றசூரியமண்டலத்துக்கப்பால்
கலைமதியாஞ்சந்திரமண்டலத்தைக்கேளு
தோணுகின்றசோதியடாமௌனவீடு
சொல்லரிதுசொல்லுகிறேன் அங்கென்றானு
பேணியேசெபிக்கதிடவேசோதிகோடி
பிரகாசமாயிருக்கும்பெருமைபேசார்
ஆணுவங்களற்றகடா அரூபரூபம்
அக்ஷரங்களற்றவிடமறையாகேளே. ௰௭

கேளப்பாஓங்காரமதைமேல்நிற்குங்
கெடியானவைக்கும்மூன்றெழுத்துமீதில்
காளப்பாபஞ்சகர்த்தாளைவரீதில்
கலமானஆத்மாஜீவகளையுமீதில்
வேளப்பாவென்றியானஞ்செய்ய
வித்தானபிறவிவெல்லாமற்றுப்போச்சு
சூளப்பாபிரவியுமில்லவளவேயாச்சு
துலக்கிநின்றபூரணத்தைச்சொல்லப்போமோ ௰௮

ஏகாட்சரம்.

போமென்றபூரணமும்மிதுவேயாச்சுப்
பூரணமாஞ்சூட்சதனைப்புகலக்கேளு
தாமமென்றஆகாசத்தில்உகாரமிட்டு
தனிநிற்கின்றவொங்காரஞ்சாற்றிக்கட்டி

வாவென்றதனிங்கே யூமகாரமிட்டு
மகாரத்தின் மேலேறி யுகாரத்துள்ளே
ஊவென்றறீங்காரங் கூடவேயிட்டு
யுயாவேகுலமிட்டுசிங்கிலங்கே. ௰௪

வங்கென்று இருபுறமும் வைத்தசாராசூல்
மைமாதவேனுசூக்ஷம தலகசூக்ஷம
பங்கிகன்றபூரணமுமிதுவேயாச்சு
பருகின்றமங்கிறமுமிதுவேயாச்சு
தங்குமேனக்ஷாமுமிதுவேயாச்சு
தருவானஎட்டெழுத்துமிதுவேயாச்சு
அஞ்சுபஞ்சாக்ஷாமுமிதுவேயாச்சு
ஆதியென்றமூன்றெழுத்துமிதற்குள்ளாச்சே. ()

ஆச்சடாதசதீக்ஷையிதனுக்குள்ளே
அண்டசராசரங்களெல்லாமிதனுக்குள்ளே
பேச்சடாவென்றுசிலில்லையிதனையல்லோ
பெரியோர்களுரையாமல் மறைத்தாரையா
வாச்சடா ஐம்பூதமிதனுக்குள்ளே
மதியிரவியானதுவுமிதனுக்குள்ளே
காச்சடா அண்டபிண்டபுவனமெல்லாம்
கலந்துநின்றவிதத்தைநீகண்டுகொள்ளே. ௨௧

கண்டுகொள்ளுநீயிவ்வெழுத்தைச்சற்றெட்டிப்
காணப்பாபதிப்பூட்டவேகர்மபாடுங்

கண்டுகொள்ளுமிவ்வெழுத்தையாகாரத்தில்
கர்பூர்த்திநினைதள்காணுமேடுங்
கண்டுகொள்ளுமிவ்வெழுத்தையாதாரத்தில்
கட்டாகவெகுதூடனேவாசியேறுங்
கண்டுகொள்ளுமிவ்வெழுத்தைப்பெரியோரெல்லாங்
கட்டினார்நூல்தோறுங்காணுமென்றே. ௨௨

காணுவதாணுமலைப்பெண்ணல்ல
கருதிப்பாரவிபுமல்லகருகிச்சொல்லத்
தோணுதுவுநவிலான்றுமருபாருபங்
துலமைகின்றபூரணத்தைச்சொல்லிவிட்டேன்
கோணல்கின்றவரோகுருவைக்காணார்
குருக்காணாரினைகைடகுருடாகு
மாணவதாதாநிட்டையுமா
மப்புறத்தில்நின்றசொருவுமஞ்சொன்னேன்.

ஆறுறபன்னிரண்டுகளமுஞ்சொல்லி
உதில்நிற்குமட்சாஞ்சக்கரமுஞ்சொல்லி
ஏறுமாசியாதவற்றஞ்சொல்லி
மெய்க்காட்சபூரணமுமொழிக்குக்காட்டி
கூறுதற்கதகெல்லாகூறினேனான்
கூற்றனினறவிடமிதுதான்குறித்துப்பாரு
தேறுமோபரத்துக்குச்சேறுந்தேறங்
சிவசிவ பூரணத்திறந்தன்காணே. ௨

சிவதீட்சை பதினொன்றின் விபரம்.

க-உ-தீட்சை.

திரமான தீட்சையது வழியதாகச்
செப்புகிறேன் சிவதீட்சை பதினொன்றுந்தான்
கறவாதே கறந்தொரு பாலபோலப்பா
காசினியோர் பிழைக்கவென்று கருணைச்சொன்னேன்
மறவாதே நீகேளு அம் உம் சிம் வம் யம் ஓமென்று
வளர்த்து வாய்மூலத்தீட்சைமருவிக்காணும்
நிறைவாக அவ்வும் மவ்வும் ஓம் நமசிவாயவென்று
நிசழ்ந்ததுவாயிரண்டாவ தீட்சைநேரே. உ௫

௩-௪-தீட்சை.

நேரான மூன்றுக்குத் தீட்சைகேளு
நிச்சயமாய் உம் அம் சிவசிவாயவென்று
வேரான ஓமென்று செபித்தாயானால்
வெற்றியடா மூன்றான தீட்சையாச்சு
பாராநீ நாலான தீட்சைகேளு
பகருவேன் சிவாயநம ஓம் ஐயென்று
சீராகச்செபித்திடுவாயைந்தாந்தீட்சை
செப்புகிறேனென்றாகத் தெளிந்துகொள்ளே. உ௬

௫-௬-எ-தீட்சை.

தெளிவாக ஐந்தான தீட்சைகேளு
சிவசிவா அவ்வும் உவ்வும் சவ்வும் ஓம் என்று

நளினமாயாஞானதீட்சைகேளு
　　நவிலுகிறேன்மவ்வும்உவ்வும்நமசிவாயா
குளிர்வாகவும்ஞானஞ்செபிசதாயாஞல்
　　கூறுவேனஏழானதீட்சைமார்க்கம
எளிதாக்கிலீயநமசிவாயஅவ்வுமஓமென்றே
　　யேற்றுவாயெட்டானதீட்சையெண்ணே. ௨௭

அசூ-தீட்சை.

எண்ணவே ஓம் ஐயும் சிவ அங்கிஷாயா
　　வென்றுதான்செபித்திடுவாயெட்டாந்தீட்சை
பண்ணவேயொன்பதாந்தீட்சைகேளு
　　பரிவானசிவாயநமஅய்உய்ஓமென்று
உண்ணிமையோதிடவேபத்தாந்தீட்சை
　　யுரைத்திடுவாய்பதினொன்றாந்தீட்சையோத
நண்ணவேமுன்பவுனாவந்தீட்சை
　　காட்டினேனபூரணத்தைநயந்துபாரே. ௨௮

ஆகாரமபனிரண்டின்தீட்சைவிபரம்.

பாரப்பாதீட்சையதுபதினொன்றுந்தான்
　　பரிவானஆகாரம்பனிரண்டுக்கும்
நேரப்பாவொவ்வொன்றுக்கொன்றேதீட்சை
　　நிற்நதியேயாதாரங்கிலேத்துப்பாரு
சீரப்பாபன்னிரண்டுக்கொன்றேதீட்சை
　　செப்பினேன்பூரணத்திற்செப்பினேன்யான்

ஆரப்பா திட்சையென்றக்கராதாரமென்று
ஆணவொன்று திட்சையென்றழுதிப்பரே. ()

சத்திதிட்சைபதினொன்றின்விபரம்.

௧-௨-௩-வாலைதிட்சை.

அழுத்தமாய்சத்தியுடதிட்சைபதினொன்று
மறைகிறேன் உம் ஆம் மம் ஈம் ஓமென்று
வழுத்தநவேவாலையுடதிட்சையாச்சு
வரிசையாயிரண்டானதிட்சைகேளு
பழுத்ததொரு யம் ரம் அம் உம் மம் ஓமென்று
பரிவாகவே இடவேபலிக்குஞ்சித்தி
எழுதாகுமூன்றானதிட்சைகேளு
ஈம் ஓம் அம் உம் பம் என்றிதனையோதே. ௩௰

௪-௫-௬-௭-திட்சை.

ஓதவேநாலானதிட்சைகேளு
உம் மம் அம் ஈம் ஐம் ஓம் என்றோது
நீமமைந்தானதிட்சைகேளு
கிலீம் ஓம் மம் அம் ஐயென்று கிருபையாக
வேதமாயாறானதிட்சைகேளு
விளங்கவே ஓம் வம் ஈம் விதமாய்த்தயனே
நீதமாயேழானதிட்சைகேளு
நிலைத்ததொரு ஸ்ரீம் ஈம் அம் ஐயுமென்றே. ௩௧

அ௧௮-ய-தீட்சை.

என்றுநீயெட்டான தீட்சைகேளு
வியம்புவாய்சவ்வும்மவ்வும்ஓமென்று
நன்றுநீயொன்பதாந தீட்சைகேளு
நம் மம் சிம் வம் ஐம் ஓம் நலமாய்த்தானே
பொன்றுநீபத்தான தீட்சைகேளு
உம் மம் சம் எம் ஓமென்றுறவாய்த்தானே
சென்றிடவேபத்துந்தானேகவிதீட்சை
திறமாகதேவிபத்துந்தெளிந்துபாரே. ௧௨

ய௩-தீட்சை,

பாரொன்றேன்பதினொன்றுந்தீட்சைகேளு
பகருவேன் ஓம் ஸ்ரீம் சம மம் எனவேறதான
பூரொன்றபூரணமாமேகதீட்சை
பூட்டினேனுதாரதீட்சையுள்ளே
கேரொன்றேன்பூரணமாம்வாலைதீட்சை
நிகழ்த்தினேன்கண்டுகொள்ளுநிசமதாகத்
தீரொன்றேன்தீட்சைபத்துமதாரததுன்
திறமாகவொன்றுக்குவருடமொன்றே. ௧௩

தீட்சைசெய்மார்க்கம்.

வருடமாந்தசுவருடமாருசெய்வார்
வைமைந்தனேசித்தரொடுமுனிவர்செய்வார்
பரிசுமாயுலகத்திலுள்ளபேர்கள்
பத்திகொண்டலைவார்களுரைக்கமாட்டார்

துரிதமாயுரைத்தாலுங் குருக்காணாது
சொல்லுதற்குவுரைப்பார்கள் நூல்காணாது
புருஷமாய்கோர்வை நூலகிட்டாவிட்டால்
போக்கென்ன வாசையென்னபொய்யதாமே, ௯௯

நூலின்மகத்துவம்.

பொய்யாமலிருக்கவென்று இந்நூல்வேணும்
புகலரியதீட்சைக்குமூலியோகத்துக்கு
மெய்யானகற்பமுதல் காயசித்தி
விருதானவாதவித்தை குளிகைசித்தி
கையானகைமுறைகள்வாததீட்சைக்
கருவானமறைப்பென்ற சவுக்காரப்போக்கு
உய்யாமனூல்களிலே யொளித்தபாக
மொளியாமலெடுத்துரைத்தே னுண்மையாமே. ()

நூலின்மார்க்கம்.

உண்மையாமிந்நூலதான்கிட்டாத்தோஷம்
உலகததின்மானிடர்களுளறிப்போனார்
தண்மையில்லாவிந்நூல்யார் கொடுக்கப்போறார்
சாத்திரத்தான்மெத்தவுண்டு சமுசயந்தீராது
வெண்மையாய்ச்சட்டமுனி தீட்சையிருநூறும்
விளம்பினர்வெளியாக்வென்றமூலர்
அண்மையாய்க்கிழித்தாரோ ஐயோவையோ
அல்லாமலின்னமொரு ஆகந்தகேளே. ௧௦௧

சாபவரலாறு.

ஆகமங்கள்பாருமுன்னே நகைசிதகாதி
மாதிலாபிறகுருவேசோயுமொடேகேஷ
பாகமுடனுச்சுவென்று பேசிக்கொண்டு
பரமசிவன்சாபமிடப் பாவிதாகாண்
வேகமாய்ச்சாபமிட்டோம்வாதத்துக்கு
மிபலானவட்சரங்கள் திட்டசமார்க்கம்
போகமாயுயிரசனைத்தான வாங்கிப்போட்டோம்
போட்டகலைநூல்களெல்லாம் பொய்யாய்ப்போ
(ச்சே

நூல்சித்தி.

போச்சுதென்றலையாமல் சிவனுத்தாரம்
பூட்டியேகேட்டுணிர நூலில்
ஆச்சுதென்றுமறைக்கவெல்லா மருளிச்செய்கை
னாரகாசாபங்களைநிவர்த்திசெய்தேன்
மூச்சுதென்றுபோகாமல் மூலமறைப்பாமனே
மூலனைகோபினைசோவென்றெண்ணல்
காச்சுதென்றுகாச்சிவிடேனுலகத்தளைனோ
சண்டவர்க்கிந்நூல்சித்தி முத்தியெனவே. ௬அ

நூலியாமை,

முத்தியிதுமோட்சமிது சித்திகோடி
முக்யமிதுசித்தருக்குங்காட்டொணுக்

சத்திபித்துசம்புவிந்து வொன்றாய்ச்சொன்னேன்
சகலநூற்கெல்லாந்தானே குருநூலப்பா
எத்தினோர்சாபத்தை நிவர்த்திசெய்து
ஏத்தினல்தீட்சைதானெளிதிலாகும்
புத்தியுடனிந்நூல்தானோர்க்குக்கிட்டாப
புண்ணியர்க்கேயிந்நூல்கிடைக்கும் பொருளைப்பாரே.

சாபநிவர்த்தி.

தெருளானசாபங்கள் நிவர்த்திசெய்யப்
பூட்டினேனசாபமது பொய்யாய்ப்போக
அருளானசிவாயநம அம்உம்ளென்று
அப்பனேசிவசிவம ஸ்ரீம் ஓம்நசிவயென்று
மருளாமல்சமமமய ஓம்மனென்றேதான்
மாட்டுவாயிலட்சமுருவேறிற்றால்
இருளானசாபங்கள்நிவர்த்தியாகும்
ஏகமாய்ச்சொலவிவிட்டேனியம்பக்காணே. ௬௰

வயிரவர்தியானம்,

இயம்புவேன்வயிரவன்றன் தியானங்கேளு
இயல்பாகயம்கம்வம்ஷம்சிவகென்றேதான்
யம்பாகஷங்வங்மங்கென்று
சாத்தியமாம்வயிரவதிருமந்தானே
யம்பெறவேயெண்கோணமிட்டுத்திரு
காட்டுவாய்வஸ்துவொன்றேவோதிவைத்து

செயம்பெறவே பூசைசெய்ய வடமாலைசாத்தி
சித்திகருஞ்செய்தொழில்கள் திறமாய்த்தானே. ()

சுப்ரமண்யர் தியானம்,

திறமாகசுப்ரமண்யர் செபத்தைக்கேளு
செயமாகுமென்கனுட குருநாதனப்பா
அறமாகஅம்உம்ஓம் ஸ்ரீம்ஹ்ரீம்சவ்வம் சரவணபவ தேவா
அறுமுகவாசிவசுப்ரமண்யநமாவென்று [யா
உறவானஅறுகோணம் நடுவேவிந்து
உதயமேனவிருத்தமொன்றுவாசல்நாலு
திறமானநால்வாசல் வீராகுதேவா
நிச்சயமாய்வைத்துநீ பூசிப்பாயே. சுஉ

அகஸ்தியர் தியானம்.

பூசிப்பாய்பானமொடு சுத்திவைகதுப்
புஷ்பமசாதிபுஷ்பமபுழுகுபூரம்
ஆசிப்பாய்சுப்ரமண்யாசித்திபாகு
மப்பனேகேட்டதெல்லாமருளிச்செய்வார்
நேசிப்பாயென்னுடையதியானந்தன்னை
நினைந்திடவேசித்திவந்துநிலைக்கும்பாரு
வாசிப்பாய்ஓம்சிம்வம்அம்உம்மம்தான்
மகத்தான அகத்தீசர்வென்றுகூறே. சுரு

பிராணயம்.

கூறிடுவாயென்குருவேசக்தியென்று
கோண்மூமாமுக்கோணஞ் சுழினைமீது

ஏறுவாய்ப்பிராணையும்வாசியேறும
இடகலையாஞ்சந்திரனிலேறுயேறு
பேறுபெறவேண்டிலறலட்சநீரு
பிராணையுஞ்சித்தியடாயோகசித்தி
ஆறுடனேயாறுதுமபன்னிரணடும்
அப்பனேபூரணதிலடங்கிப்போமே, ௪௪

தூலநிலையாமை,

அடங்கினலாறுகலம்வெளியாய்க்காணு
மதிதமென்றமேலறபூரணமுந்தோன்றும்
துடங்கினல்சிவயோகந்துடங்கவேணுமஃ
துரியதீதந்தனிநிலைநிற்கவேணும்
நடங்கினல்கூடுவிட்டுச்சீவன்போனல்
நோக்கினதிறபிறக்குமென்றுசொன்னார்முன்னே
அடங்கினலொன்றுமில்லைவருவதேது
அச்சடதைவாழ்விசுசாலவனேசித்தன். ௪௫

பிறவிவருதல்.

சித்தனைப்பிறப்பதாரென்றக்கால்
செகத்திலேகோடியிலேயொருவனுண்டு
உத்தகொருவிட்டதுறை யென்றதென்ன
வுதிததகலையெங்நேசமூணிப்பாரு
பெற்றபேறெப்படிக்காண்வந்தகாணல
பிராணனல்லோபூரணத்திற்சேர்ந்ததாலே

முத்தனையெடுத்தசடஞ்சித்தியாகு
முன்னுமில்லைப்பின்னுமில்லை முறைமையப்பாரே.()

கற்பமுண்ணுமுறைமை.

முறையாகக்கற்பந்தனைச்சொல்லக்கேளு
முதண்டமேனியரும் அயக்காந்தந்தான்
துறையாகவுறுகளையுஞ் சமூற்றாமுன்போ
துரிசாய்க்கொண்டுவிடு மண்டலந்தான்
நிறையாகவல்லாரை வருஷமொன்று
நேயமாய்க்கொண்டபின்பு கடுக்காய்கொள்ளு
அறையாமலின்பிறகு மிளகுகொள்ளு (ன்னே
அதின்பிறகு கொள்ளுமொன்றுசொல் முறைமையக்கொ

வல்லாரைவிபரம்

கொள்ளுதற்குவல்லாரை முறைமைக்கேளு
குழிவெட்டிக்கமுமேபெற்றிப் பரிசேசெய்து
வின்னுகிறேனிலையெடுத்துக் காடிவார்த்து
வெண்மையெறக்குழியே நிழலிற்போடு
உன்னுறவேயுலர்ந்தபின்பு பொடிசதுக்தூளா
யுத்தமமேனைபுதுக்கலசந் தன்னில்வைத்து
தென்றுறிவகாடிபரிசிலை யின்னமேனுஞ்
செப்புகிறேனமுதக்கச்செயகையென்னே.(

கடிவைப்பு

என்னவேகருங்காமைல தெகலைகுத்தி
யியலாணைபுதுப்பானைசனிற்சமைத்து

வன்னமாய்ச்சுத்தசலந்தனில்வார்த்து
வைத்திடுவாய்மண்டலந்தான்வேடுகட்டி
சொன்னதொருவெய்யிலிலேதினமும்வைத்துச்
சுருதியாய்மறுபானைபகுர்த்துமூடி
முன்னுள்ளபாண்டத்தையனலிற்காச்சி
முறைபாகவதிவிட்டு சுத்தசலம்வாரே. ௪௰௯

காடிமகத்துவம்.

செலம்வார்த்துப்பினனுமதைதாவியில்வைத்துச்
செய்திடுவாய்மண்டலத்துக்கொருசோறுக
கலமாகவெவ்வேறே பகுந்துகாச்சி
காட்டியேவெயிலில்வைத்தாலாறுமாதம்
பெலமானகாடியிதுவெல்லாருக்குப்
பேசாதேயிக்கருவைப்பெரியோர்சொல்லார்
அலையாமல்வல்லாரைச்சூரணத்தை
யழகானபுனைகாயளவுகொள்ளே. ௫௰

கொள்ளடாசமாதியிலேயிருக்கும்பாது
கூறுகப்பூசித்துதிட்சையோதி
விள்ளடாவெயிலுடனேகாற்றுமாகா
மேனியதுவுலவாகாலிலேசமாகா
தள்ளடாவெண்ணெய்சுண்ணம்கடுகுவுள்ளி
காரணியிலபெண்மாய்கைசற்றுமாகா
கள்ளடாவாகாதுசுஞ்சாவாகா
காசினியின்மின்னிறைச்சியாகாநீக்கே. ௫௰௧

அடக்கம்.

நீக்குவதுபுளியோடுஇலையுமுப்பும்
நிலையானவுறக்கமொடுகோபமாகா
ஆக்குவதுகணையாகாபொய்யுமாகா
அப்பனேமனமொன்றாய்ப்புத்தியொன்றாய்த்
தாக்கவருமாய்கையெல்லாமடித்துத்தள்ளு
சதாநித்தம்பூரணத்திலகலாமல்நில்லு
போக்குவதுபாகதையேநீபோக்கினுக்கால
புகழானசிவயோகம்புனிதமாமே. ௫௨

யோகநித்திரை.

புனிதமாயுறங்கவென்றாலுலக்கைமேலே
பூட்டாகக்கால்நீட்டிப்பூரணத்தைநோக்கி
யனிதமாய்க்கேசரத்தில்பனத்தைவைத்து
அப்பனேலாடகதேதூங்கவேணும்
மனிதனாய்ப்பிறந்தக்கால்சாகாக்கல்வி
வாசிக்குஞ்சிவயோகவாழ்க்கைசேர்வான்
செனிதமாஞ்சண்டாளப்பிறலோர்கள்
செத்திறந்துசெனிப்பார்கள்செகத்திற்றானே.

கற்பத்துக்குப்பத்தியபாகம்,

செனிடாமல்கற்பங்கள்கொள்ளும்போது
திரிகடுகுதிரிபலையுஞ்சீரகம்ஓமம்
கனியானசாதிக்காய்கிரும்புபத்திரி
கருவேப்பிலையோடு ஆவினெய்பால்

தனியானசருக்கரைதேன்வாகுருவையரிசி
சதுரானதூதுவளைபுளியாரையோடு
கனியானசிறுகீரைசிறுபயறுமாகும்
கட்டியதோர்நப்பாகுங்கொறுக்கையாமே. ௫௪

கடுக்காய்க்கற்பம்.

ஆகுமேகற்பூரச்சிலையின்சுண்ணம்
அண்டமொடுகலநாருக்தங்கச்சுண்ணம்
வங்குடனேயான்சொன்னேன்மற்றொன்றுமாகா
வகையாகஇந்தமுறைகற்பங்கொள்ளு
மோகமாய்க்கடுக்காயின்முறையைக்கேளு
முயலவாகச்செங்கடுக்காய்பொற்காய்வாங்கி
பாகமாய்பிடித்ததனைச்சூரணித்துப்
பாச்சுதற்குசிறந்தோர்ண்டெண்ணெய்வாங்கே. ௫௫

நயனக்குறி.

எண்ணெயதுவுழக்கடாபொடிகாலுழி
யியல்பாகவிட்டதனைபோற்கிண்டி
கண்ணுளபிங்கானில்பதனப்பண்ணி
கனமானபுன்னைக்காயளவுகொள்ளு
விண்ணதனைநித்தநித்தங்கண்ணோட்டம்பார்
வெளிநிற்குஞ்சுழினையிலேலாசிரியறுங் .
கண்ணதனைமூறக்கியேறப்பாரு
கபாலத்தில்அமுர்தமதுகனிந்துாயும். ௫௬

கபசு

பாயுமே கழுனைதனைத் திறப்பதற்குப்
பக்குவமே முனைகற்பமோனமுபரிவாய்த்தானே
காயுமே கரிசாலைச்சாறு காழுநீ
கருதியதோர் காரோங்கோழிகலந்து காச்சி
வாயுமேலெழுந்து பதந்தனை னீர்லதான்
வடிகதனை ... பதிபருவி ... விற்றடவிப்
பாயுமே ... ...
... ... பாரே. ௬ள

மூலைகைதீ.

ஆற்றவிசிய இரண்டுவிரலை யிலை ...
யளவானகப ... ...
மறுமினிமூலைத்தனை ... கேளு
... ...
யுற்ற ... ...
... ...
கூறுதிவிபிமூலை ... ...
... ... ௬அ

குறி—மிளகுமா ...

கத்தியாயி ... ...
கழிதிறா ... பூரணம் ... தெசக்கிப்பாரே.
பத்தியா ... ...
பாலிகட ... ...

வெற்றியா மிளகினுடன் கற்பங் கொள்ள
　　விபரமதைச் சொல்லுகிறே னவிரித்துநன்றாய்ச்
சித்தியாந் தண்மிளகாய்ச் [illegible]
　　சிறப்பான வமுரிதனைச் சேர்த்துப் பணித்தால். ௫௪

மிளகுகற்பம் - [illegible].

வித்தாமே யமுரிதனை [illegible]
　　[illegible]
முன்றான வமுரியுடன் கொள்ளும் போது
　　[illegible]
[illegible]
　　[illegible]
[illegible]
　　[illegible]

[illegible]

[illegible]
　　[illegible] லண்ணெய்பாக னவுபோட்டு
[illegible]
　　[illegible]
[illegible]
　　[illegible]
பஞ்சகண்ட [illegible]
　　பார்த்தாக்கால் [illegible] பெருமைப்பக்கலன்றே.

மறுகற்பம்.

ஒன்றான அயக்காந்தங்கொண்டபின்பு
வுத்தமமெனயறுசுவையுஞ்சேற்றிப்போடு
கன்றானவல்லாரைகடுக்காயோடு
கனமானமிளகோடேமறுகற்பங்கேள்
கன்றானசட்டமுனிசொன்னமார்க்கம்
நலமாகக்கொண்டிடகாயசித்தி
விண்டானகெவுனசித்தியோகசித்தி
வேண்டியதோர் அட்டமாசித்தியாமே.

கற்பமுண்ணுமுன்பக்குவம்.

ஆமென்றமூலியெல்லாங்கூறப்பேற்றிக்கொள்
அப்பனேஉனதிரேகமெலாந்துப்போச்சு
ஓமெனறாகற்பங்களுண்ணும்போது
வுடலிலேநோய்வந்தால்மூன்றாற்றுள்ளே
தாமெனறசெந்தூரமேலிங்கள்
தப்பாமற்செய்துவைத்துபின்னேகற்பம்
நாமெனறுநோய்களலகால்செந்தூரத்தை
நாட்டிடவேநோய்திரும்பனிணமாமே.

கற்பமுண்ணைக்காலம்.

நனிமாய்க்கற்பங்கள்கொள்வதற்கு
நலமானகாலத்தைச்சொல்லக்கேளு
தெளிவானகார்த்திகையுமார்கழியுமாகா
திறமானவறுசுவையுஞ்சேற்றிப்போடு

சுளுவானவல்லாரைத்தொடுத்துக்கொள்ளு
சுகமானகழிக்காய்கான ஆனிமாசம்
அழியாமலானியிலேமிளகுகொள்ளு
அப்பனேயுகையத்திற்சரீரசுத்தி
யொளியாமல்கட்டளையைமுகிந்துக்கொண்டு
வகையாதிமூனறுக்குக்கறபகதின்னே. ௩௪

பத்தியமுண்ணுங்காலம்—கலை.

கறபங்கான்தினபகற்குமூணறேமுக்கால்
கடிகைபின்புபத்தியங்கொளகனலேறுது
உறபனமாங்கற்பதனைச்சூரியனிற்கொள்ளு
உணபதுவுமூறங்குவதுமொன்றேயாக்கம்
நற்படனேபூசைசெய்வார்காலமூனறும்
நாளொனறுக்கிருநோமகாட்டம்பாரு
சொற்பமென்றபெண்ணைசைவிட்டானுங்கான்
சுகமானசயதநில்பணைகாண்வந்தே. ௩௫

சுயனமாய்கை—வாசிகுறி.

வந்துதான்மருவிடவேவிந்துவிழு
மகத்தானதபமெல்லாமழிந்துபோகும்
கொந்துதானழியாமல்நினைவாய்த்தூங்கு
குறியானபுருவமையக்குறியைப்பாரு
வெந்துதான்போகுமடாமூலதீதான்
மேற்கொண்டாலமாயையெல்லாம்வெளியுமாகும்

உந்தித்தாண்பசியாமலிருக்கவென்று
றுமறைப்பானவாசிக்கணைவெமூர்க்கமுன்னே. ௬௬

கற்பமுண்ணை — அறிவு.

உண்ணுவதுசாரமாய்த்தள்ளியேனு
முற்றதுருகுவையாவினைநீக்கவேனும்
பண்ணுவதுசிவயோகம்பண்ணவேனும்
பார்வதியுஞ்சிவனுமடையதிட்டசைவேனும்
எண்ணுவதுமியுக்கெனவாமிகநூலேனு
மிறவாமலிருக்கவென்றாற்கற்பமேவேனும்
கண்ணுவதுகற்பமுண்ணப்பார்க்கியங்கள்
காந்தத்தின்றுமையைக்காட்டுறேனே. ௬௭

காந்தபாத்திரப்பெருமை.

காட்டுகிறேன்சக்சமதுருங்காம்தன்னே
கலந்துணைத்தப்படியுருகிக்கநில்லாது
மூட்டுகிறேன்கிண்ணியைப்போலவார்த்துக்கொண்டு
முன்னையசைக்கிண்ணியிலேபாலைவார்த்தால
ஆட்டுகிறேன்பொங்கியதுமேலேற்கு
மப்பனேசாந்தத்தினதிசயமாரு
நாட்டுகிறேன்தயிர்போலமர்கப்பாலை
நலமாகக்கொண்டிடநோய்காடாதென்னே. ௬௮
நாடாகக்கிண்ணியிலேகற்பமுண்ணு
நலமானவமுதுண்ணுபாலுமுண்ணு
தேடாதேசெய்தேனுமுண்ணலாகும்

இளந்தோறுங் கொண்டாக்கால் சித்தியாகும்
ஓடாது விந்து லயங் கீழ்நோக்காது
உறக்கமென்னுங் கெட்டுப் போகுங்
கூடாத சித்தி யெல்லாங் கூடுங் கூடும்
குறிப்பான ரசமணியின் கூறுகேளே. ௬௯

ரசமணி.

கூறுவேன் கந்தகத்தின் கிண்ணை சத்தாள்ளே
கொட்டியமே தோரசத்தை யிலைக்கூறக்கேளு
வீறிலை கருமஞ்சாறு விட்டு
வெகுநேரங் கொட்டிச்சாற்றுக்குள்ளே வைத்தால்
வேறுவண்ணம் விட்டுச்சாகும்
வெள்ளியம் போலுந் தானுவலுத்துப் போகும்
வேறாக வெடுத்து மணி பண்ணிக்கிப்
பேணியே ரசபஞ்செய் பெட்டுமாமே. ௭௰

மணித்தொழில்.

ஆடுகின்ற மணியதனைச் சாணையிற் றீர்ந்தா
லண்டரண்டுஞ் சுத்தி வருகெவுமாகுங்
கூடுகின்ற பெண்ணோடே வாயிலிட்டால்
குடிகெடுத்த விந்துவது கட்டிப்போகுந்
தேடுகின்ற தேட்டெல்லாம் ரசமணிதானப்பா
தேடவென்றால் காந்தத்தின் கிண்ணைக்கிண்ணைய்
ஓடுகின்ற வோட்டெல்லாங் காந்தத்தாலே
யுத்தமனாற் பத்துக்குறு தியாமே. ௭௧

அருளிகள்.

ஆமிந்தவுற்றிசொல்லார்சித்தரெல்லா
　　மாதிதொடுத்தத்தவரையழகாய்ச்சொன்னேன்
ஓமிந்தநூல்போலார்வெளியாய்ச்சொன்ன
　　சொளித்திட்டார்சித்தரெல்லாம் பேசிக்கொண்டு
நாமிந்தநூல்வழியாய்ச்சொன்னதென்ன
　　நாட்டிலுளளோர்செல்லாருமாண்டுபோனார்
சாமிக்கப்படியானல்தோஷமென்று
　　தாக்கினேனைபூரணகதிலசாயுச்சயந்தானே. ௭௨

சமாதிகட்டும்வகை.

சாயுச்சயமாவதற்குச்சமாதிகேளு
　　சஞ்சாரசமாதியதுமவுனிகளாகும்
நீயுச்சயமாகவென்றலகருவைகேளு
　　நினைக்ககுகையாதாரமபோலுண்டாக்கி
மாயுச்சயமாயதிலேபற்பமபோட்டு
　　மைமந்தனையதிலிருந்துகற்பமுண்ணு
வாயுச்சமானசொருபயோகம்பாரு
　　வளமானசித்திவந்தால்மலையிலேற்றே. ௭௩

சித்தராகும்பருவம்.

ஆறிபேயென்னைவந்துகண்டாயானால்
　　விபலானசித்தனென்றுபேருமீய்வோம்
மாறியேமலைகளிலேசித்தர்கோடி
　　மாறாட்டஞ்செய்திடுவார்மருவவேண்டாம்

தேறியேபொதிகையிலேமுன்னேவந்து
சித்தனென்றுபேர்வந்துமுத்தரையும்வாங்கி
யேறியேபலேகளிலேநடக்கலாகு
மித்தனைக்குமவருவதுதானருமைதானே. ௭௪

சிவவேடவகை.

அருமையென்றசிவயோகம்வந்ததாலே
லதிகமாஞ்சித்தருக்குரூபங்கேளு
ஏருமையென்றசட்டையொன்றுபிரமபதொன்று
போரானபடிகமணிகுண்டலத்தினோடு
தருமையென்றவுப்பினுடசரந்தான்கையில
சட்டையுங்கெயிலாயவற்கபாலை
அருமையென்றவிபூதியுற்றளவுமாகி
யப்பனேயோகதண்டுகெம்முத்திரைகாணே. ௭௫

அகத்தியர்வேடம்-மூலகுருவேடம்.

நம்முடையமுத்திரைதானிடைகாஷாயம்
நாதனுடமுத்திரைதான்சிரசிலாகும்
தம்முடையவற்கதிற்படிகலிங்கந்
தருவானகமண்டலமுந்தரிப்பார்பாரு
அம்முடையதிட்சைவிதியாகமார்க்க
மானஞ்சமூலகுருவேடம்பாரு
கும்மென்றமேருவுக்குத்தெற்கேகேளு
கோடானகோடிசித்தர்கூடினாரே. ௭௬

சித்தர்களிடம்-உருவு.

மேரு-நாலுதிக்கிலுள்ளசித்தர்ரூபம்.

கூடினார்மேற்கிலுள்ளசித்தர்கோடி
கூர்ப்பானவயதிருபத்திருநாலப்பா
தேடினால்வளர்த்திமுழம்நாற்பதாகுஞ்
சித்திக்குமேருவுக்குவடக்கேகேளு
நாடினால்வளர்த்தியதுநானூறாகும்
நலமானமூன்றுதிசைசித்தருக்கு
ஊடினார்கிழக்கதிலேவுணாக்கக்கேளு
வுத்தமனேவளர்த்தியதுநானூறெண்ணே, எஎ

நூறாகும்வயததுதான்மூன்றிரட்டி
நூதனமாயிருப்பார்கள்கோடாகோடி
பேறாகுந்தெற்கிலுள்ளசித்தரெல்லாம்
பெருமைமெத்தப்பெருமைமெத்தப்பேசப்போகா
ஆறாகும்நாலுதிசைசித்தருக்கு
அடையாளமென்னுடையகாஷாயமாகும்
வீறாகுஞ்சித்தருக்குமகுதவந்தான்மெத்த
மெஞ்ஞானிசொரூபமடாவிரைந்துபாரே. எஅ

பூசைவிதி-பிராணாயம்.

விரைந்துகற்பமுண்ணயிலே முடிவளர்க்கவேண்டாம்
விடிவேருபல்விளக்கிநாக்குததேய்த்து
திரைந்துவரும்வழலைசுத்திமூன்றுஞ்செய்து
திருநீற்றையுற்றனமாயணிந்துகொண்டு

பரந்தஅக்கன்னியாசம்கர்னியாசம்
பரிவானசடங்கமதுபிராணபந்தான்
உரந்துவருங்காயத்ரிதற்பணமுமோமம்
உருவேற்றமட்டகர்மஞ்சிவபூசையாமே. ௭௬

புத்தி.

பூசையிலேவைத்தெடுத்துக்கற்பமுண்ணு
புகழாகச்சித்திக்கும்பேறுண்டாகும்
ஆசையிலேபேரின்பமடுத்தாயாகு
ஏற்பமனதின்மாய்கைநீக்கிப்போடு

வேசியைப்போலாசைகொண்டாலெல்லாம்பேச்சு
வேதாந்தம்நீயென்றெலாருமனதாய்நில்லு
காசில்லையென்றுசொல்லிவிட்டிடாதே
கற்பமுண்டால்வாதசித்திகைக்குள்ளாமே. ௭௭

சுத்திமார்க்கம்.

கைக்குள்ளாய்வாதசித்திவருகவென்றால்
கருவையெல்லாஞ்சொல்லுகிறேன் கனிந்துகேளு
மெய்க்குள்ளாயைம்பதுக்குள்சொன்னேன்முப்பூ
வெளியாகச்சொல்லிவிட்டேன்சுத்தியிலே
முக்கியமாஞ்சுத்திதன்னைச்சொல்லக்கேளு
முப்பத்திரண்டென்றுகொங்கணர்தான்சொன்னார்
தொக்கிலேசொல்கிறேன்நீகேளுகேளு
சுத்தியுட்சுப்பிரத்தைச்சுருக்கித்தானே. ௭௮

மூப்பூசுத்தி.

சுருக்கியேசொல்லுகிறேன்மூப்பூவப்பா
தூக்குவாய்வகையொன்றுபலமொன்றாகச்
செருக்கியேபனிவிளாங்கநீரைவாங்கித்
தெளித்துநீவைத்திடுவாய்வெவ்வேறாக
நெருக்கியேவெய்யிலிலேகாயக்காய
நேராகவொன்றுக்குப்பத்துநாள்தான்
தருக்கியேவகையொன்றுசலம்படிசாணொன்று
தாக்கியேவெய்யிலிலேகாய்ந்தபின்னே. அ

காய்ந்ததின்மேலின்னமொருசுத்திகேளு
காசினியிலமுரியினுல்முன்போற்காச்சு
வாய்ந்தபின்புதேசியின்னீர்தன்னில்முன்போல்
வளமானசாரநீர்தன்னில்முன்போல்
ஏய்ந்தபின்புமூப்பூவுமொன்றாய்ச்சேர்த்து
யிதமானகிளிஞ்சிநீர்படிதான்வாங்கி
மாய்ந்திடவேபத்துமுறைதெளித்துநீயும்
பரிவாகவற்றவற்றத்தெளியக்காச்சே. அ

வெடியுப்புச்-செயநீர்.

காச்சியபின் இன்னமொருகருவைக்கேளு
கனமானவெடியுப்புப்புளியுங்கூட்டி
வாச்சுதேயிடித்துநன்றாய்த்தீயைமூட்டு
வளமாகநீற்றியதைச்சுண்ணும்பாக்கிப்
பாச்சுவாய்சாலிலொன்றுசாரத்தாலும்

பரிவாகப்பொடித்துநன்றாய்ப்பனியில்வைக்க
ஆச்சியாஞ்செயநீராமந்நீர்தன்னை
அரைப்படிதான்வாங்கிவைத்து அறையக்கேளே

மூப்பூச்சுண்ணம்.

கேளப்பாவீரமொடுபூரஞ்சீனங்
கெடியானவுரமுடனேகுருவண்டுநாபி
சூளப்பாவகைக்கொன்றுகழஞ்சியொன்று
கூட்டியேபொடித்தந்நீரில்போட்டு
நாளப்பாயிருந்துடனேசிவந்துபோகும்
நலமானசெயநீரிற்போட்டுக்காச்ச
தேளப்பாகொட்டியகோர்சுண்ணமாச்சு
திடமாகயிடைக்கிடைதான்சூடன்சேரே. ௮௫

சூடச்சுண்ணம்.

சூடனுக்குநேர்பாதிவீரங்கூட்டி
சுகமானபுழுகதிலேகழஞ்சுகூட்டி
தேடுகின்றவெடியுப்புநீராலாட்டி
சிறப்பாகவில்லைசெய்துதாவியிற்போடு
நாடவேகாய்ந்தபின்போட்டில்வைத்துமூடு
கலமாகச்சந்துவாய்சீலைசெய்து
போடவேமூடப்புழத்திறசுண்ணமாகும்
போக்கதிலேசொல்லுகிறேன்புகழ்ந்துபாரே. ௮௬

துரிசிச்சுண்ணம்.

புகழானசுண்ணத்தில்மஞ்சாடிவாங்கி
பூசுவாய்துரிசிக்குவாய்நீராலே

ஞகமானவெய்யிலிலேகாயவைத்துச்
    சொல்லுகிறேன்பூநீற்றில்சீலைசுற்றி
யகமானவோட்டில்வைத்துவோடுமூடி
    ஒப்பணைசந்துவாய்சீலைசெய்து
மூகமானமூன்றெருவில்புடத்தைப்போடு
    முக்கியமாய்நீறும்பின்பெடுத்துக்கொள்ளே. ௮௭

தாளகச்சுண்ணம்.

எடுத்தகொருதுரிசிநீர்வேகமெத்த
    வென்சொல்வேனிரதத்தைச்சுண்ணிக்கொல்லும்
அடுத்தகொருதுரிசிநீர்வீரங்கூட்டி
    அழகானதாளகத்திலப்பிப்போடத்
தொடுத்தகொருபுடத்தினிலேவெளுக்குநீறுஞ்
    சுகமானவுபசாரங்களியமாகுங்
கொடுத்திடவேபத்தரையுந்தப்பாதப்பா
    கோடானகோடிகவராடும்பாரே, ௮௮

நூலின்பெருமை.

ஆடியதோர்முப்பூவின்கருவையெல்லா
    மறைப்பற்றுச்சொல்லிவிட்டேனலையவேண்டா
தேடியதோர்கருக்களெல்லாம்வெளியாய்ப்போச்சு
    செகத்திலேகிட்டுகிலோசித்தாச்சு
மூடியதோர்கருவெல்லாந்துறந்தேனென்று
    மோசமென்றிந்நூலையொளித்திட்டார்கள்

காடியோடெடுத்துப்பாகைகாக
நற்றீர்த்தக்கரைதனிலேவைத்திட்டேனே, ௮௯

நூல்வர்க்கவழி.

வைத்திட்டநூலெடுத்தானொருவேளாளன்
வந்தவனாயிப்படித்தானுலகத்துள்ளே
கைத்திட்டமானபலனிக்கநூல்தான்
கசடருக்கும்பசகளுக்குங்காணாதோடும்
பொய்த்திட்டசாத்திரங்களெல்லாமெய்யான்
போக்கறியவிந்நூலைப்பேணிப்பாரு
மெய்த்திட்டகருவெல்லாங்கோயுந்தாயு
மீசானுந்தேவியுந்தானிறைஞ்சுவாரே. ௯௰

சவுக்காரவைப்பு.

இறைஞ்சுவார்சவுக்காரவைப்பைக்கேளாய்
பியலானஉவருப்புஅமரியுப்பு
மறைதானகல்லுப்புவெடியுப்போடு
மருவியதோர்கல்லாணக்கிளிஞ்சிச்சுண்ணம்
நிறமானசூடனொடுபொறையுப்பு
கோரக்கச்சட்டமுனிகொங்கணர்தான்சொன்னார்
குறையாமலப்முறைக்குவைத்துக்கொண்டு
கூசாமல்சட்டமுனிசொன்னமார்க்கம், ௯௧

சொன்னபடியெண்ணைத்தினைக்கழற்றிப்போடு
சூட்சமாய்க்கடுங்காரமேற்றியேதான்
சன்னயமாய்கல்லுப்பைக்கட்டிக்கொண்டு

நலமானவித்தையெல்லாமாடிப்பாரு
பொன்னதிலேயுண்டாகுங்குளிகைகட்டி
பொதிகைதனில்வந்தென்னைக்கண்டுசேவி
யின்னமொருசேதியுண்டுசொல்லக்கேளு
யிதமானவறுசுவையுங்கழற்றுவாயே ௬௨

சுந்தரானந்தர்முறைகற்பம்.

கழற்றுவாய்சுந்தரன்றந்நூலைப்பார்த்துக்
கடுக்காயைக்கொண்டுவிடுவருஷமொன்று
தனைத்துடனேயிளகுதனைக்கொண்டாயானால்
சடத்திலுள்ளநோயெல்லாந்தானேபோச்சு
சுழற்றுகின்றநூல்களெல்லாஞ்சுருக்கிச்சொல்வேன்
றடியானவெல்லாரைக்கற்பத்தேதான்
யிளைசதுநீபோகாமல்வருடங்கொண்டா
லிருத்துமடாயிருநூறாண்டிருந்துகாணே. ௬௩

குளிகைசெய்கை.

ஆண்டிருக்கச்செய்துகொண்டுவயக்காந்தத்தை
யப்பனேகொண்டுவிடுவருடமொன்று
பூண்டிருக்கும்பிறகுகேள்ளுகற்பமெல்லாம்
புசமூாகமுப்பூவைமுடித்துக்கொண்டு
என்றதொருவேதைதனைக்கண்டுகொண்டு
யிரதமென்றஆனைதனைக்குளிகைசெய்து
மூன்றதொருகுளிகைக்குச்சாரணைதான்றீர்க்கு
மூன்பாகத்தங்கமொடுகூதங்கூட்டே, ௬

இரசச்செந்தூரம்.

கூட்டியேகெந்திகனைக்குப்பிக்கேற்றி
    குலாவியேசெந்தூரஞ்செய்துக்கொண்டு
காட்டியேவருடமொன்றுகொண்டாயானால்
    நமனில்லைகோடிவரையிருக்கும்பாரு
பூட்டியேவாசிதன்னைக்கூட்டிக்கொண்டு
    புதுமையுள்ளமலைமேலேயேறியேதான்
ஆட்டியேயலையிலுள்ளகற்பங்கொள்ளு
    அதிகமாய்ஸித்திகளைதெரிசித்தேதான். ௬௫

நிரைக்காணதியானம்.

அடுக்கும்வகை,

தெரிசிக்கத்தியானமொன்றுசொல்லக்கேளாய்
    சிவாயநம ஓம் கிலீம் என்றுசேவி
வரிசிக்குஞ்சித்தரெல்லாம்வெளியிற்காணு
    மகத்தானசித்தாப்பாவணங்கிநில்லு
பரிசிக்கும்படியவரைக்கண்டாயானால்
    பணிந்திடுவாய்பாதத்திற்சிரசுதட்ட
கிரிசிக்கும்நூர்நூலிற்சார்ந்தாயென்று
    கேட்கிலத்திசார்தன்கிருபையென்னே. ௬௬

சித்தர் மகத்துவமளித்தல்.

என்னுடையபேர்சொல்லிக்கூட்டிக்கொண்டு
    யிசையானபொதிகையிலேயேறுவார்பார்

உன்னுடையதிறங்கண்டபோதுதானே
யுறுதியுள்ளசித்தனென்றுபேருமீய்வேன்
மின்னுடையவெளிகாட்டியறுதலமுங்காட்டி
மெஞ்ஞானவீடுபெறநிலையுங்காட்டி
பன்னுடையசிதம்பரமூலமேருபூசைப்
பாலிப்போமஷ்டாங்கம்பரிக்ஷகனே. ௬௭

யோகிகளுக்கிருப்பிடவிசேடதலம்.

பரிவானயோகிக்குத்தலந்தைத்தேகளாய்ப்
பகருவேன்கேள்சிவகாகன்னிமட்டுங்
தெரிவனமலைச்சார்புமெத்தநன்று
தேசத்தில்நாடுகஞ்சேர்மூர்த்தசம்
அரிதானபாண்டியிலேவைகைநாடு
அதிசகதொருக்கள்ளர்பக்தழகர்சேவில்
உரிசாவதின்டுக்கல்கானாயார்கோவி
லுறவானமதுரைபொதுக்குன்றுமே. ௬௮

ஆறானதாய்பிரவேணிகரைப்போக்கெல்லா
மாமடாவெகுசித்திவபாஜிகைச்சார்பு
கூறானசிதம்பரமுங்காவேரிப்போக்குங்
கொள்ளுகிறகற்பமலைஞ்சித்தியாளும்
ஆறானகன்னியிலேகுமரிநின்றாள்
நற்பனமாய்வாலையடா அவள்தானப்பா
பேறுசம்தான்சொன்னதலங்களுக்குப்
பேதமிலைப்பேதமுண்டுபேசுறேனே. ௬௯

பேதபூமி.

பேசுவதுசமுத்திரத்துக்கப்பாற்பத்துப்
போனகடிகையதுமேற்கேசென்று
விசுறதீகார்கற்பங்களுண்ணவேணும்
மெஞ்ஞானிக்கெங்குமாம்வேதாந்திக்கும்
ஆகுறதோர்தலமதிகம்நிலமதிகப்பாரு
அப்பனேகுளிர்ந்ததலமாகுமாகும்
சிறதேதாவென்னவென்றால்ராசநீதம்
குவலையத்தில்மனுநீதங்கொள்கைபாரே. ௱

புத்தி.

பாரப்பாசமாதியிலேயிருக்கும்போதும்
பலபலவாகதொழில்முறைகள்செய்யும்போதும்
கோரப்பாபலகூட்டங்கூடலாகா
நெறிகெட்டசீஷர்களைச்சேர்க்கலாகா
ஆரப்பாஞானிமெய்ஞானிருந்துக்கொண்டு
அளவறக்கவித்தையெல்லாமமேடுஞ்
சீரப்பாதேகசித்தியோகசித்தி
செயமானமலைனிலேச்சேர்ந்துகொள்ளே. ௱௧

பூமினாகம்விளைபூமி,

கொள்ளென்றகுபரிக்குமேற்கேகேளாய்
கூறுவேன்பதிங்காதங்குணமாய்ப்பூமி
விள்ளென்றபூமிதனிற்பூமினாகம்
விளைந்தெடுக்குந்தலங்களையான்விரித்துச்சொல்வேன்

யுள்ளென்றகாசிக்குத்தெற்கேபத்து
வுறவிர்ணகடிகைக்குட்பூமியொன்று

யெள்ளென்றபூமிக்குக்கிழக்கேதானு
மிருபதுநாழிகைக்குள்ளேதலமொன்றுண்டே. ()
உண்டப்பாமுன்சொன்னதலத்துக்கப்பால்
யோசனைதானென்றசென்றால்தலமொன்றுண்டு
நன்றப்பாவதின்பிறகுமேற்கேசென்றால்
நலமானகடிகை பத்துமலைச்சார்புக்குள்
சென்றப்பாபார்த்தக்கால்தலமொன்றுண்டு
சித்தருடனடமாட்டஞ்சொல்லப்போகா
இன்றப்பாசொல்லுகிறேன்விலாடபுரந்தன்னில்
வெகுவிதியொருதலந்தான்விசாலமெத்தவாமே.

தலவிசேடமகத்துவம்.

மெத்தவடாடில்லிக்குமேற்கதாக
விருதானதலங்களுண்டுமேவிப்பாரு
சித்தரப்பாகஞ்சமலைச்சித்தர்வாழ்க்கை
திரண்டதொருமலையுண்டுவெதற்குளப்பா
வுத்தமமாங்குருநாட்டில்ஞாலத்தானென்று
வுயர்ந்தமலைபதுதானேசித்தருக்கு
வெற்றியுள்ளகன்னடியார்தேசந்தன்னில
மேலானயிங்கநகர்தலந்தானென்றே. ௨௪
தலமானஆற்காட்டின்மேற்கேபத்து
கார்த்தக்காலந்தனென்றலமொன்றுண்டு

பெலமானகாவேரிபூமிதன்னில்
    பெருத்தவொருதலமொன்றுசீரங்கத்தில்
நிலமானகோகரணத்துக்கப்பாலேதான்
    நெடுந்தூரஞ்சென்றுக்கால்தலமொன்றுண்டு
குலமானதிண்டுக்கல்தேசந்தன்னில்
    குணமானதலமொன்றுகூர்ந்துபாரே. ௭௫

கூர்ந்துபார்கள்ளருடதேசந்தன்னில்
    குணமானதலமொன்றுவள்ளூரில்
சேர்ந்துபார்மதுரைக்குத்தெற்கதாகத்
    திறமானகடிகைபத்துக்கப்பாலொன்று
வர்ந்துபாரதுக்கப்பால்கடிகையைந்து
    வெல்லயிலைதலமொன்றுயிருக்கும்பாரு
தீர்ந்துபார்மதுரைக்குக்கிழக்கேயப்பா
    சேர்ந்துபத்துக்காதத்துக்கப்பாற்செல்லே. ௭௬

சொல்லவேவளையல்செய்யும்பேர்களுண்டு
    செயமானதலமதிகஞ்சேர்ந்துபாரு
மெல்லவேயதின்கிழக்குமறவர்காட்டில
    வெகுதலங்களுண்டுசமுத்திரம்வரைக்கும்
நல்லதொருகல்லுப்புக்கடலிலுண்டு
    தலமானசமுத்திரத்தின்ஸ்ரீராமர்பிரதிஷ்டை
வல்லதொருகாட்டுக்குள்தலமொன்றுண்டு
    மைந்தனேதாம்பிரவேணிஉள்ளம்கேளே. ௭௭

ஆற்றின்கரை பூமிவளமை,

வளமையாமாற்றினிடகரைப்போக்கெல்லாம்
வாகானநாலாறுதலங்களுண்டு
இளமையாமதின்தெற்குக்குமரிவரைகேளாய்
ஏழுதலமுண்டப்பாவதற்குமப்பால்
பழமையாங்குறவருடதேசந்தனிற்
பதிவானதலமுண்டுகிட்டக்கிட்ட
உளமையாந்தலங்கள்செம்பயீதல்லாமல்
உரைப்பானபூவெல்லாமூற்றுப்பாரே. ௱அ

சலாசத்து—பொன்னப்பிரகம்—வெள்ளை
யப்பிரகபூமி.

பாரப்பாசலாசத்துவிளையும்பூமி
பரிவானகுமரிக்குங்கிழக்கதாக
நேரப்பாகாதமதுபத்துச்சென்றால்
நிலத்திலேவெட்டியேயெடுப்பார்பாரு
சீரப்பாபொன்னென்றவப்பிரகந்தான்
தென்காசிக்கடுத்ததிலேதலந்தானென்று
வேரப்பாவெள்ளையென்றவப்பிரகந்தான்
விரிசதுரகிரிக்கடுக்கவிளையும்பாரே.

பொன்னிமிளை—மூவிலைகுருந்து—சோதிவிருட்சம்
வெண்சாரை!

விளையுமடாகிழக்காகக்காதமூன்றில்
வெகுவிதமாம்பொன்னிமிளைவிளையும்பூமி

தளையுமடாபொதிகைமலைச்சார்புதன்னில்
 தாம்பிரவேணிக்கரையிலருவியாற்றில்
மூளையுமடாவதனடுத்ததெற்கேகோத
 மூவிலையாங்குருந்துதான்மாமுண்டாகும்
தளையுமடாவனதினடுக்கச்சோதிவிருட்சந்
 தன்னோடுவெண்சாரைதானுமுண்டே. ௱௰

வெண்ணாவல்.

கண்டடாபச்சையாறதனிலப்பா
 யுத்தம்பிவாசமலையுயர்த்திமேத்த
நன்றடாவதிலுடையகரையிலேதான்
 நாலாறுமரம்நிற்கும்வெண்ணாவலப்பா
கொண்டடாவம்மலையில்சித்தர்கூட்டம்
 குறையாதுவொருநாற்றுப்பத்துப்பேர்கள்
கண்டடாவமமலையிலவிருக்ஷமூலி
 கனமடாசித்தரால்கூறொணாதே. ௱௰௧

நீலக்கொடிவேலி—சங்கிலிசித்தர்வாசம்.

காண்போர்களம்மலையிற்கிணறொன்றுண்டு
 கருநீலக்கொடிவேலிக்கரையிலுண்டு
வீண்பேர்கள்போனக்கால்காணாதப்பா
 விருதுபெற்றசித்தர்கடான்போகவேணும்
தாண்பாவமயேந்திரமாமலையிலேதான்
 சங்கிலிச்சித்தருண்டுகொங்கணர்தன்பிள்ளை
பேர்கள்போனக்காலேறப்போகா
 ஊனயுறப்பானசெவுனிக்குபேறலாமே. ௱௰௨

வெண்சாரைவாழுமிடம்-வெசாரையைக் காணுமிடம்.

ஆகுமேதாடகைதன்சுனைதானென்று
அதில்வாழுவெண்சாரையஞ்சாறுண்டு
போகுமேயச்சாரைமயேந்திரமலையெல்லாம்
போக்குவரத்தாயிருக்குப்பூண்பாரசித்தர்
ஏகுமேயம்மலையிலேறிச்சென்று
வியல்பானசுனைபருகில்மண்டலந்தானென்று
வாகுமேகாணிருக்கும்போதுதன்னில்
வருத்தநிலேகாணலாஞ்சாரைதன்னை. ௱௰௩

சாரைபிடிக்குமுறை—வெண்சாரையருந்தல்.

தன்னையேகண்டவுடன்ராய்ப்பித்தேதான
சார்வானநடுமையம்பிடித்தாயானால்
பின்னையேபிடித்தவிடங்கையிலிருக்கப்
போரசவிருதுண்டாய்பொருந்திப்போகும்
பின்னையேகயிலிருக்குமதனைத்தின்று
விருபதனாயிரம்வருடமிருந்துப்பாரு
பொன்னையேதேடாதேகற்பந்தேடு
பொருள்காணப்புருவமையம்நோக்கிப்பூணே. ( )
சதுரகிரிமகத்துவம்-பொன்மலைமகத்துவம
பூண்ப்பாமயேந்திரத்திலேறித்தெற்கே
போக்கானல்நாழிகைதான்பொன்மலைதானுண்டு
ஆனப்பாவதனிலொருகுகையுமுண்டு

வதிலிருப்பாராயிரம்பேரதிகசித்தர்
காணப்பா அவர்களைத்தான்கண்டாயானால்
கனகமதுகேட்டதெல்லாங்கையிலீய்வார்
நாணப்பாதெவனமென்றருளிகையீய்வார்
நலமானகற்பமதுநல்குவாரே. கக௫

தாடககலைமகத்துவம்.

நல்குவாரம்மலையிலுதகமுண்டு
நலமானதயிலமுண்டுபாஷாணமுண்டு
செல்குவார்மூலிகைதான்கோடியுண்டு
திரவியங்கள்கிடாரத்திலிருப்பதுண்டு
புல்குவார்தாடகையிற்கிழக்குராவில்
புதுமையொன்றுசொல்லுகிறேன்பிழைக்கும்பேர்க்கு
வொல்குவாரடையாளமுறைக்கக்கேளு
வோராருக்குயர்வொருகையில் துறட்டிதானே.

தயிலமிருப்பிடம்-தயிலமெடுக்கும்விபரம்.

கையிலொருதுறட்டிதனைக்கண்டாயானால்
காணப்பாவதினருகேகல்லிற்பூண்டு
சியலோடுசித்தரையுங்காநளிற்றன்
சென்றக்கால்தயிலமதுசிவந்துபாயும்
நயமாகவதினடுக்கக்கற்குழிதானென்று
நலமாகவதிற்றயிலஞ்சென்றுபாயும்
மயமாகுந்தயிலஞ்சித்தர்கொடுபோமுன்னே
மைந்தனேகசத்திருந்தெடுத்துக்கொள்ளே. ககசு

தயிலம்வைக்கப்பாத்திரம்-சயிலவுதகதயில மகத்துவம்.

கொள்ளுவதுபேச்சுரையின் குடுக்கைதன்னில்
கொள்ளமட்டுமடத்தைதனைக்கொண்டுபோய்நீ
விள்ளுகிறேன்காசிடைதானுள்ளேகொள்ளு
மேன்மையாமண்டலத்தில்சாவுபோச்சு
தள்ளுவதுசட்டையதுயெல்லாந்தள்ளுஞ்
சயிலவுதகமென்றதயிலமப்பா
எள்ளளவுமிரும்பிலேதடவிப்போட
எமமென்றவித்தையதுகைக்குள்ளாச்சே. ௧௧௫

மயேந்திரமலைவளப்பம்-கருநெல்லியிடம் வாலரசமிருக்குமிடம்.

உள்ளானமயேந்திராமலைக்குத்தாழ
ஒருபிறமாம்வடபக்கந்தன்னிலேதான்
கல்லானகல்லிலேகுகைதானுண்டு
கருநெல்லியதனிலேயொருமரந்தானுண்டு
தள்ளாதகுகைதனிலேசற்பறணிதானு
தயிலமுண்டுவுதகமுண்டுதனந்தானுண்டு
விள்ளாதவாலரசமொன்றதாகும்
மேலானபரிசனமாம்வேதையாமே. ௧௧௬

நம்பிமலைவளம்-சோதிவிருட்சம் செங்கற்றாழை.

ஆமென்றநம்பிமலைவடச்சார்புதன்னி
வதிகமாஞ்சோதியதுஆல்போல்நிற்கும்

வாமென்றவதினாருகேசெங்கற்றாழை
வரிசையாய்நிற்குமடாயிரத்தவர்னீம்
போமென்றகாயசித்திக்கேத்தகற்பம்
புதுமையின்னஞ்சொல்லுகிறேன்பூண்டுகேளு
தாமென்றபொதிகைக்குக்கிழக்குச்சார்பில்
தாண்டியொருநாழிகைதான்மலையிற்சென்றால்.

சிவந்தவிலைக்கள்ளி-செந்திராய் - சுணங்கன்மூலி

சென்றிடவேயவ்விடத்தில்சுனைதானென்று
சிவந்தவொருஇலைக்கள்ளிசெந்திராயுங்
கன்றிடவேயுண்டாகுஞ்சுணங்கன்மூலி
காயசித்திக்கேத்தகற்பம்கணக்கவுண்டு
பண்டையகற்பத்தைக்கண்டபேர்க்குப்
பரிவானகாயசித்திகெவுனசித்தி
யென்றுமேவாதசித்தியெய்துமெய்யா
மிறைவனைப்போலெக்காலுமிருந்துபாரே. கஉக

நரைதிரைமாறத்தைலம்.

ஊருத்துகின்றதயிலமொன்றுஇயம்பக்கேளாய்
இயலானகடுக்காய்வேர்த்தயிலம்நாழி
பருத்துகின்றநெல்லிக்காய்த்தயிலம்நாழி
வளமானதானிக்காய்த்தயிலம்நாழி.

திருந்துகின்றகருந்துவரைத்தயிலம்நாழி
சேங்கொட்டைவித்தினுடதயிலம்நாழி
பொருந்துகின்றயழிஞ்சிவிரைத்தயிலமநாழி
புகழானவேம்பின்றோல்தயிலம்நாழி. கஉஉ

நாழியென்றசிவன்வேம்புத்தயிலம்நாழி
நலமானகாரெளுத்தயிலம்நாழி
வாழியென்றவாலுளுவைத்தயிலம்நாழி
வளமானவகையெல்லாந்தயிலம்வாங்கி
தாழியென்றபீங்கானம்பாண்டதுள்ளே
சாதகமாய்விட்டுமொருசேதிகேளு
காழியென்றதயிலமதிலோகங்காந்தங்
கருதியதோர்செந்தூரங்கலந்துகொள்ளே. கஉ௩

மலையேறபக்குவம்-தயிலத்துக்குப்பத்தியம்.

கலந்ததனைநெல்லுக்குள்மண்டலந்தான்வைத்துக்
கணபதியைப்பூசித்துக்காசிடைதான்கொள்ளு
மலந்தகொருமண்டலந்தான்கொண்டாயானால்
வளர்கின்றகரைமாறிவண்டுபோலாம்
நலந்திகழுந்தேகமதுசிவந்துகாணும்
நாட்டுக்குளதிசயித்துநாட்டிப்பாரு
பலந்தருங்காணித்தயிலஞ்செய்துக்கொண்டு
பாரிகருமலைமேலேயேறயேறே. கஉ௪

ஏறுவதுயெப்படிதாவென்றாயானால்
விடும்பென்றநூலுவழுமுனிவுந்தீர்ந்து

கூறுகின்றகொலைகளவுங்காமம்பொய்யுங்
கொடுமையென்றபாவங்கள்தன்னைத்தீர்ந்து
மாறுகின்றமனத்தூரந்துநிராசையாகி
வளமாகப்பர்சரிசிபொங்கியேதான்
தேறலதுபால்கூட்டிச்சிறுபயறுங்கூட்டிச்
செயமாகவோர்வேளையமுதுபொள்ளே. ௧௨௫

வாசிகுறி.

கொள்ளயிலேயிடைகலையில்வாசிபாரு
கூசாமல்நெட்டோடேயேறுயேறு
தள்ளேயென்றவாத்தாளைநித்தம்பூசி
சாயுரசியபதத்தைநித்தம்சார்ந்துநில்லு
வள்ளையிலேயிதுவெல்லாமகிழ்ந்துபாரு
மகத்தானபூரணமுமனைதிறந்தோன்றும்
பிள்ளையிலேவுங்களைப்போல்பிள்ளையுண்டோ
பேய்மக்காளலையாதேபிலத்துக்கோவே. ௧௨௬

பசுபதிபாசம்-புரியட்டம்.

கோவென்றபசுவொன்றுபதிதானொன்று
கூறுகெட்டபாசமொன்றுமூன்றுங்கூடித்
தேவனென்றபிறம்புக்குஇடமுண்டாச்சு
சித்தனென்றுவினைதத்தள்ளிசிவயோகஞ்சேரு
ஆவென்றவகையில்லையென்றுசொல்லி
யலையாதேயிந்நூலிலடுத்துசித்தி

பூவென்றஆயிரத்தெண்மலர்ப்பூவைத்தால்
போத்திரேயதிமூட்டப்புரியட்டம்போமே. ௧௨௭

பசியாதிருக்க.

போமென்றபுரியட்டமெட்டினைப்பா
போகாமலடங்கினால்பிறவிபோச்சு
சாவென்றசொல்லேதுலபிதானேது
சாயுச்சியமானதொருஞானவானே
யாமென்றவமுர்தமதுவுண்டாயானா
லப்பனேபசிபோச்சுச்சித்தியாச்சு
காமென்றவாணுவமுமப்போபோச்சு
நலமானசிவசித்தஞானியாமே. ௧௨௮

தேகவாசனை.

ஞானியென்றவொருகலையில்காய்த்ததோசொல்
நரஜென்மங்கோடியிலேயொருவனப்பா
யோனிவாய்ப்பட்டசடயாகையாலே
யுத்தமனேகாயசித்தியாகவேணும்
ஊனென்றதேகமதுகற்பதேக
முத்தமனேகயிலாயதேகமானால்
மானிலத்தின்மனிதனல்லதேவனாச்சு
மைந்தனேபற்பமடாமனிதர்வாழ்வே. ௧௨௯

பூநீற்றுக்குரு.

வாழவேயின்னமொருவரிசைகேளாய்
வளமானபூநீற்றைவாரிக்கொண்டு

நாளவேசாறுவராத்தழைகளெல்லாஞ்
சாதகமாய்ப்போட்டிடவேதண்ணீராகுஞ்
சூழவேகாரத்தைச்சிறுநீருப்பில்
தோய்த்திடவேகாரமதுசுண்ணமாகுங்
கூழவேசோறுகளில்போட்டுச்சற்றே
குருவென்றகற்சுன்னத்தைப்புச்சத்தே. ௧௩௰

பாஷாணக்கட்டு.

சித்தானசாறுவகைசொல்லக்கேளு
சம்பிரச்சாறுதான்படிதானென்று
வித்தானமுன்சொன்னகுருவகைதானென்று
விளங்கவேவகையொன்றுவராகனென்று
முத்தாகப்போட்டதனைக்கலக்கிவைத்தால்
முறிந்துமேயொருநாளில்தண்ணீராகும்
பத்தானதெளிவதனையிறுத்துக்கொண்டு
பாஷாணங்கழஞ்சுக்குச்சுறுக்குப்போடே.

அயமணி.

போட்டிடவேபாஷாணங்கட்டிப்போகும்
புகழானசெம்பிலிடவெள்ளியாகும்
ஆட்டிடவேயரைப்பொடியில்விட்டரைத்து
அளவாகவுணர்ந்திடவேமணியுமாகும்
நீட்டியதோர்தங்கமதிற்சேர்த்துறக்கி
நிசமாகவெள்ளிசெம்பிலீய்ந்தாயானால்

காட்டிடவேயாறேழுவனைக்குங்காணும்
நலமீர்ஸ இரும்பிலிடவேதைதானே. ௧௩௨

தாம்பிரவேதை.

இரும்பைபவிட்டுச்செம்பதனைச்சொல்லக்கேளு
எழுத்தாணிப்பச்சிலையின்சாறுநாழி
முருங்கையுடபட்டைசார்நாழிகூட்டி
முந்தினதோர்குருவனைக்குவராகன்போடு
அரும்பமேவயருபதுநாழிகைகடந்தா
லறவுடையதெளிவதனையிறுத்துக்கொண்டு
துருமபானசெம்பதனையுருக்கிச்சாய்த்தால்
சகமாகவிரவு,சூதுய்யாணுமே. ௧௩௩

பாஷாணக்கட்டு.

துய்யாணிலிடைக்கிடைதான்சேர்த்தாயானால்
துய்யாணுஞ்சொல்லரிதுசொல்லிவிட்டேன்
மெய்யாகச்சொல்லுகிறேன்சதிரக்கள்ளி
விதமானபாலதனைக்கறந்துவந்து
அய்யாகேள்முன்குருவில்வராகன்போட்டு
அறுபதுநாழிகையிருக்கத்தெளிந்துபோகும்
உய்யவேயொருகழஞ்சுவெள்ளையப்பா
வழக்குநீர்ச்சுருக்குடுக்கக்கட்டிப்போமே. ௧௩௪

நாகக்கட்டு,

போகின்றபாஷாணந்தன்னைவாங்கி
புக்கிடவேகழஞ்சுக்குமஞ்சாடித்தான்

ஆகின்றநாகமதுகட்டிப்போகும்
அந்தயினைடதங்கத்தையதனிற்றூக்கி
ஏகின்றவெள்ளிசெம்பிலீயந்தாயானால்
யேழரையாமிதன்பெருமையியம்பப்போமே
வாகுடையவழுறியதுபடிதாமென்று
மைந்தனேமுனகுருவும்வராகமென்றே. கசுரு
சூதக்கட்டு.
ஒன்றாகப்போட்டதனைவைத்தாயானா
லுத்தமனேகல்மசந்தானாரந்துகாணும்
பன்றாகத்தெளிவிறாத்தூரசத்திற்குத்த
பாலையாம்ரசமதுதானட்டைப்போலாம்
நன்றாகவதையெடுத்துக்கருவூமத்தை
நலமானகாயதனிற்புடத்தைப்போடு
வென்றாகவோர்புடந்தானகோழியாகும்
விதமாகக்கட்டிப்போம்வெள்ளியாமே. கசுசு
சூதச்செந்தூரம்.
வெள்ளியென்றசூதத்தைத்தின்றாயானால்
வெள்ளையென்றநரைகளெல்லாம்வண்டுபோலாம்
தெள்ளியதோர்தங்கமிட்டுகெந்தியிட்டு
செந்தூரஞ்செய்திடவேசொர்னமாகும்
வள்ளியதோராசவெள்ளிகெவுனமாகு
மப்பனேசாரணையைத்தீர்ந்தபோது
உள்ளியென்றகாட்டுள்ளிபிடித்துக்கொண்டு
வுத்தமனேமுன்குருவைப்போட்டிடாயே, கசுஎ

வெள்ளீயம்நீர்வாங்கல்.

போட்டதனைப்பிழிந்திடவேதண்ணீராகும்
புகழானமுன்குருவைப்பின்னுமிட்டு
ஆட்டிதனைவைத்துவைக்கத்தெளிவதாகு
மத்தெளிவில்வெள்ளீயமுறுக்கிச்சாய்க்கப்
பூட்டிதனைப்பத்துமுறைசாய்த்தாயானல்
புகழாகக்கட்டிப்போம்பூண்டுபோரு
நாட்டதனில்சரங்கட்டுஞ்சுருக்குப்போட
நலமானகுளிகையதுவெகுவணமாமே. கருஅ

லிங்கக்கட்டு.

ஆமப்பாமுன்குருவையிலேக்கள்ளிப்பாலில்
அப்பனேயிட்டுவைக்கத்தெளிந்துபோகும்
வேமப்பாவங்கீரில்சாதிலிங்கம்
விதமாகச்சுருக்கிடவேகட்டிப்போகும்
நாமப்பாவெள்ளியிலேவேதையாகும்
நலமானதங்கத்திற்சேர்ந்துஆடும்
வோமப்பாயிக்குருவையண்டத்துள்ளே
யுருக்கவேவகைக்குக்கால்வராகன்போடே,
போட்டிதனைவெளியில்வைக்கமெழுகுமாகும்
புகழானபாஷாணமெல்லாஞ்சாகு

ழுள்ளலோகமட்டில்வேதையாகும்
போலஇச்சூறுக்குள்ளபோக்கொன்றில்லை
காட்டமுடன்இக்குருவைவைக்கவேண்டாம்
நலமானபச்சையடாபூநீர்ச்சுண்ணத்
தேட்டமுடனித்தொழிலைமுன்னேசெய்து
செயமானலோகத்திலிருந்துதேறே, ௧௪௰

வினையகத்தல்.

தேறுதற்குயின்னமொருகருவைக்கேளு
செப்பாதகருவையெல்லாஞ்செப்பினேன்கேள்
யேறுதற்குமலையொன்றுமில்லையப்பா
யிறந்துநீபிறவாதேநீ
கூறுவதுசத்தியமேபொய்யாகாது
கொலையொன்றுமாகாதுகொடுமையாகா
வேறுதுறைநீபதுமில்லைவழலையாதி
வேதாந்தக்கருவுக்குமனமதாமே ௧௪௧

தீட்சையிரண்டுக்குங்காலம்-சூரியன்தோற்றம்.

ஆமப்பாமனமுருகச்சித்தியாச்சு
அறிவுகொண்டுசிவயோகத்தடுத்துநோக்கித்
தாமப்பாசிவதீட்சைசத்திதீட்சை
சாதகமாய்காலைசிவமாலைசத்தி
போமப்பாயிரண்டுக்குமிடைகலைதான்சித்தி
போக்கோடேமவுனமுத்திப்பூண்டுநோக்க

வேமப்பாமூலத்தீமேலேசாடு
மெளனிகோடிசூரியன்போலுள்ளேகாணும்

சிவத்தின்கூறு - சத்திகூறு.

காணுதற்குமவுனமுற்றுப்பாருபாரு
காசினியில்விசாரமெல்லாந்தள்ளுதள்ளு
விணப்பாவிசாரமென்னசமுசாரமென்ன
வெட்டவெளியொன்றுமிலைசிவத்தின்கூறு
தோணுகின்றரூபமெல்லாஞ்சத்தியாகுஞ்
சுருதிமுடிவிதிரண்டுமெல்லாதுண்டோ
ஆறுகின்றபஞ்சகர்த்தாவெல்லாமாச்சு
வாறுதியிபதக்கருவின்றிசிவமேருதாமே. ௧௪௫

சடவாழ்க்கை.

ஓதுவதுவேதமேயோதவேணும்
மூலகத்தில்வேதமில்லாதொன்றுமில்லை
மாதுமக்களென்றுதாமெண்ணியெண்ணி
மாள்வதற்குமபிறப்பதற்கும்வைத்தார்மச
தீதுவென்றதீயிணிலேவிழுந்தாயானல்
செடம்விழுந்துபோகுமடாஞானமேது
தாதுவென்றசடபிரந்தாலஞானம்வாய்க்குஞ்
சகலகலைத்திபானமெல்லாந்தருக்கும்பாரே. ௧௪௬

நூலின்மகத்துவமுறைத்தது.

பார்ப்பதற்குஇந்நூலேபார்க்கவேணும்
பரிபூரணசூத்திரமாய்ப்பாடினேன்யான்

பூரணசூத்திரம்.

ர்ப்பதற்குவினைகளெல்லாந்தீட்சைசொன்னேன்
செயமானகற்பமதுதெளியச்சொன்னேன்
கூர்ப்புடனேவாதத்தின்விபரஞ்சொன்னேன்
குறைகளெல்லாந்தீர்த்துவிட்டேனாகூர்ந்துபாரு
சூர்ப்பனகியாசைகொண்டேபொய்மெய்போச்சு
சுருதியுள்ளகெடியனெனறுமெல்லாமாச்சே.

லோகத்தோடொத்துவாழ்த்தல.

ஆச்சிந்தலோகத்திலிருக்கும்போது
அசலருடன்கூடாமேதியானவம்பேசாதே
நேரசிந்தவுலகத்திலநடக்கலாகா
நடந்தாலுமவுனத்தேதூங்குதூங்கு
காச்சந்தமவுனத்தைவிட்டாயானல
சருவிகடான்கொல்லுபடாதியானம்போச்சு
மூச்சென்றயோகமுதலஞானம்போச்சு
முறையோடேயிருக்கவென்றால் குகையைக்காரோ.

சித்தரென்போர்நெறி,

கார்ப்பதுதான்பூரணத்தைக்காக்கவேணும்
காரென்றுபுருவமையத்திருக்கவேணும்
தீர்ப்பதுதான்வாசனையைத்தீர்க்கவேணும்
செகமெல்லாமொன்றுமில்லையெண்ணவேணும்
ஆர்ப்பனத்துக்கழிவில்லாதிருக்கவேணு
மப்பவல்லோசித்தனென்றஆண்மையாச்சி
நாற்பதுக்குள்கற்பமுண்ணக்கோடியாச்சு
நரைத்தாக்கால்காளதிகஞ்செல்லுமன்றே.

வருடநிலை.

நன்றாகநாளதிகஞ்சென்றாலென்ன
நாட்டிப்பார்வருடமொன்றில்சித்தியொன்று
பன்றான ஆண்டதுதான்பத்துக்குள்ளே
பரிவானகாயசித்தியோகசித்தி
யுன்றானகெவுனசித்திஞானசித்தி
யுரப்பானசட்டைதள்ளிக்காந்தியாகும்
ஒன்றானதேகமதுவரூபமாகு
முத்தமனேகத்தினடுவோடும்பாரே. ௧௪௮

சட்டைகழலுமார்க்கம்.

ஓடுகின்றதத்துவந்தான்தொண்ணூற்றாறு
மோர்கருவிக்கோர்சட்டையுரிந்துதானால்
சாடுகின்றபிறவியெல்லாந்தள்ளிப்போச்சு
சாயுச்சியபதவியிலேசார்ந்துபோச்சு
பாடுகின்றவேதாந்தம்வெளியாய்ப்போச்சு
பரிபூர்ணந்தானாச்சுபகலுமாச்சு
வேடுவன்றானெடுத்தபுழுத்தன்ரூபங்கொண்ட
விதமாச்சுமாய்கையெல்லாம்வெளியுமாச்சே.

ஆச்சப்பாவாதத்தின்கருவைக்கேளு
அப்பனே ஆயிரத்திநூறுக்குள்ளே
பேச்சப்பாசகலகலைசெய்தியெல்லாம்
பேசாதகருவையெல்லாம்பேசிவைத்தேன்

போச்சப்பா பேசிவைத்தகருவேதென்றால்
புகழான சவுக்காரப்போக்குத்தாக்கு
மேச்சப்பாமுப்பூவின்தீட்சைமார்க்க
மியலான கடுங்காரச்செயநீர்போக்கே. கரு௫

நூல்த்தொகைவிரிவுரைத்தல்.

போக்கான சுண்ணத்தின் கருவுஞ்சொன்னேன்
புகழான செயநீரின் கல்லுஞ்சொல்லி
வாக்கான களங்கோடுசெந்தூரங்கள்
வகையான திராவகமுஞ்சாரத்தின் வைப்பும்
தாக்கான கருவோடு குருவுஞ்சொல்லி
சாதகமாங்கைபாகஞ்செய்பாகங்கள்
தூக்கான இடைபாகம்பாகைபாகஞ்
சுறுக்காகுந்தேகமொடு தேகமெண்ணே. கருசு

எண்ணவே ஞானமொடு மூலிகையின்கூறு
மியல்பான கைபாகமெல்லாஞ்சொன்னேன்
வண்ணமாமெந்த நூல்களெல்லாம்
வாகான நிகண்டுமெது மருவிப்பாரு
பொன்னான பொன்னதுபோலிந்நூலுந்தான்
போக்கொன்றுந்தப்பாதுமறைக்கவில்லை
நன்னயமாஞ்சாத்திரத்தில்மறைப்பேனென்று
நாட்டினேன் வெளியாககாட்டினேனே. கரு௭

கயவர்நிலைமை.

நாட்டிலேயிப்படிதான்வெட்டவெளியாக
நாட்டியுந்தானறியாட்டாலென்னசெய்வோம்
பாட்டிலேசொன்னதென்றும்பலியாதெனறும்
பாவிகடானெடுத்துறைப்பார்பழமையல்லால்
வீட்டிலேயிருந்துகொண்டுவீண்வாய்ப்பேசும்
வெள்ளாட்டிப்பயல்களுக்குசாத்திரமெய்யாமே
தேட்டிலேசாத்திரத்தைத்தேடவேணுந்
திரவியிலேமனமிருக்கசித்தியாமே. ௧௫௩

பூசையில்தாயைநினைத்தல்.

சித்திக்கவேணுமென்றால்சொல்லகேளு
ஜெகஜாலமாடுகிறதாயைக்கேளு
புத்திக்குமவள்பதத்தைப்பூசைபண்ணு
போக்கொன்றுந்தப்பாதுபொய்போகாது
முத்திக்கும்பூசைமுறைதன்னைக்கேளு
மூண்டதொருசமாதிக்குளகிரிவேணும்
பத்திக்குமுதண்டலேலகியந்தான்
பாங்கானலகிரியப்பாசட்டமாமே. ௧௫௪

தாய்வரமீய்தல்.

சட்டமாங்கற்பத்துக்குறுதியாகுந்
தாயோடுதந்தைக்குப்பிறிதியாகு
மிட்டமாம்வாமத்தைக்கொண்டாயானு
லெடுத்ததொருதுறையெல்லாமீடறிப்போசு

தொட்டதொருபூசையிலேவாமம்வைத்து
சுகமாகப்பூசிக்கச்சொலமதானால்
அட்டமாசித்தியதுவாச்சுதப்பா
ஆத்தாளமப்பனுக்குமாச்சுதெனவேனே ௧௫௫

விவேககாட்சி

ஆர்ச்சுதேயோகத்துக்கேணியாச்சு
வப்பனேகற்பத்துச்சாகாதாகும்
வாச்சுதேயென்றுசொல்லிநாமங்கொண்டு
மதிமயங்கிவாய்ப்புலம்பிமயங்கிப்போனால்
பேச்சுதேசாபமதுதீரவில்லை
மேயமென்றவித்தைசாபதுவெய்தவில்லை
சாச்சுதேயறிவென்றஞானமபோச்சு
சுகமாலவாதியென்றகபூதைகானே. ௧௫௬

பச்சைப்பூரவைப்பு

தானென்றகற்பூரஞ்சொல்லக்கேளு
சாதகமாய்ப்பரஸ்திவைப்புக்கிடையாதப்பா
யேனென்றருடனதுபலங்காணென்று
மியல்பானவெடியுப்புப்பலமுங்காக்காண
சேனென்றவலர்ப்பூவுமபலமதொன்று
சேரதிலேகளஞ்சியொன்றபுழுகுகூட்டி
வானென்றஆவினெய்விட்டரைத்து
வைத்துநீகுப்பியிலேசீலைசெய்து. ௧௫௭

செய்துமேவா லுகையில்தீயைமூட்டு
சுகமாகமுததீயுநூறன்றுசாம
மெய்துமேதீயாற்றியெடுத்தாயானு
விளங்கேங்காய்ப்போலவுந்தானிருக்கும் பூரம்
கொய்தகொருகுங்குமப்பூவாசம்போலக்
குணமாகுமபச்சைமயன்றபூரங்காணு
மெய்துமேயளப்பாகும்வாதத்துக்கு
மீதுவாதிகுருவாகுமிசைந்துபாரே. க௫௬

சவ்வீரவைப்பு.

பாரப்பாயின்னமொருசேதிகேளு
பரிவானவீரத்தின்வைப்பதைக்கேளு
நேரப்பாகடைதனிலேவிற்கும்வீரம
நேராகப்பலமொன்றுயெடுத்துக்கொண்டு
சேரப்பாவதிலேநீதுரிசினைந்து
செய்தவொருநவாச்சாரமன்னபேதி
பூரப்பாகறியுப்புயுவருப்போடு
புறவானவெடியுப்புப்பலமுங்காலே. க௫௭

காலாகவிதுவெல்லாம்பொடித்துக்கொண்டு
கருணைபெறவேணுமென்றுகுப்பிக்கேற்றி
நாலாகமுக்தீயுமாறுசாமம்
நலமாகவெரித்ததனைவாங்கிக்கொண்டு
பாலானதேங்காய்போலிறுகியிருக்கும்
பண்பாகவுடைத்ததனைவைத்துக்கொண்டு

சேலாகமுன்போலே நிறுத்துக்கொண்டு
சேர்த்துநீபொடித்தெடுத்துக்குப்பிக்கேற்றே, ()

வீரத்தின் மகத்துவம்.

ஏற்றியேமுன்போலே எரித்துவாங்கு
இப்படியேமும்முறையிலிருக்கும்வீரம
தேற்றியேயிவ்வீரஞ்சகலத்துக்குந்
திறமானகுருவடாவீரரசனை
நீற்றினமுமுருக்கினைக் கட்டினதுங்கோடி
நேரானசெந்தூரக் களக்குகோடி
வீற்றியேசெயநீருந் திராவகமுங்குருவும்
மேலானசாரணையும்வீரமாமே. ௧௬௧

சித்தருக்குண்டான நாலுவித்தைவிபரம்.

வீரமாஞ்சித்தருக்கு செல்லக்கேளாய்
வித்தையிலேநாலுவித்தைசொல்லாமவித்தை
வாரமாமவாதமொடு வசியமாற்றம்
வளமானஅஞ்சனமுடவாவும்வேறும்
ஆரமாயிதுநாலுமில்லாவிட்டா
லிலவாகுஞ்சித்தருகருளடுக்காமாட்டார்
பாரமாமவாதமொடுவசியஞ்சனமேனும்
பார்ப்போர்க்குஅஞ்சனமுமாற்மைபாரே. ௧௬௨

மாத்தனம

மாற்றமென்றவித்தைக்குவகையைக்கேளாய்
வாள்நீண்டகருவதுநவிபிலாவிட்டால்

தோற்றுகின்றகாமருபி பிணைச்சல்டார்க்குச்
சுருதிப்பாய்ப்பிடித்துவங்குசொல்லக்கேளாய்
ஏற்றுகின்றவெப்பேவேரசட்டிதன்போட்டு
வெரித்துநீவாறுக்கிடுவாய்சருகமட்டும்
போற்றுகின்றபழநிச்சிவனைவேர்கொணதிடிண்டி
பொடியாக்கிக்கரிப்போலேவறுத்துக்கொள்ளே.

அழிஞ்சில் தயிலம்.

வறுத்ததரிதனையரைப்பாய்தயிலங்கொண்டு
வாகானதயிலத்தின்வளமைகேளாய்
பொறுக்கவொருஅழிஞ்சில்விரைத்தயிலஞ்செய்து
புதுமையுள்ளதயிலமதுவிட்டுமத்தி
செறுக்கவிதைப்பொடிசெய்துக்கலசத்திட்டுத்
தியானசூரியனைமன்புகத்தில்வைக்க
கறுக்கவொருதயிலமதுவிறங்கும்போது
கரியுடனேசேர்த்தரைத்துச்சிமிழில்வையே.

வசியம்-கருங்குருவிமை-குழியானைமை.

வைத்ததனைத்திலதமிடவசியமாகு
மாற்றமாங்கேகமதுஆர்க்குங்காணு
வுற்றவொருகருங்குருவியீதுபோற்பணை
வுறுதியாந்திலதமதுவுண்மையாகுஞ்
சித்தியுள்ளகுழியானைச்சிறங்கையொன்று
செய்திடவேவுறம்போலேசித்தியாகும்

புத்தியுள்ளபேர்களுக்குப்பிழைக்கச்சொன்னோம
புத்தியுள்ளஞ்சனத்தைப்புகலக்கேளாய். ௪௬

அஞ்சனமை

சொல்லுவாமஞ்சனத்துக்கஞ்சனப்பாதாளக்
கிணையாதுபரந்திலைப்புக்கொடிக்கம் [illegible] டான்
நாளப்பாநாட்டிலுள்ளசுருநைக்கொண்டு
[illegible] நிகிலமேனஞ்சனத்தைநன்றாக்கேதந
வேளப்பாகருக்குருவிசிபக்கெடாமலு
விடமானபசசோங்கிபுதிமடிகாக்கை
[illegible] ப்பா [illegible] பாபபோனதுநாகளு
சோதிபிய [illegible] ப்பூசி. ௪௭

[illegible]

[illegible]

எல்லோருமாழிஞ்சில்விரையி [illegible] க்கொண்டு
யமமாகக்குழிதயிலமிறக்கியேதான

விள்ளாதே பறணியிலேயடைத்துக்கொண்டு
மேன்மையாம் பெண்ணுடைய விலக்கச்சீலைத்
தள்ளாதே சாணிகளுஞ் சதிரமாகத்
தாவெடுத்து வகனில்முன்றாள் பரப்பியேதான்
கொள்ளமட்டுந் திரிபோலேயுருட்டிக்கொண்டு
குணமான வெள்ளெருக்கின் நூலைச்சுற்றே. ௧௬௮

மைவாங்கும்வகை-மைபார்க்கும்பருவம்

சுற்றிப தோர் திரியதனை விளக்கிலிட்டுச்
சுகமான மூன்றயிலமதனில்வார்த்துப்
பத்தியாங் காரமையோட்டுக்குள்ளே
பற்றுகின்ற மையதனைப் பறண்டிக்கொண்டு
வெற்றியாமூன்றயிலம்புத்துத் தேனும்
விதமாகச் சரியிடையாய்க் கூட்டி மத்தி
சித்தியாம் பதினறு வயது சென்ற
செல்வர்கையிலிட்டிடவே தெரியுந்தூரம் .௧௬௯

அஞ்சனத்தின் குணம்

தூரமது நாழிகைக்குள் பாதாளத்திற்
சூட்டி வைத்த தனங்களெல்லாந் தோணலாகும்
காரமது ஆர்கையிலிட்டாலுந்தான்
கைகடந்து காணுமடா அதீதமைதான்
வாரமது வானபேய்க் கணங்களெல்லா
மாறிவிட்ட மந்திரங்களொன்றும் வேண்டாஞ்

குறையாம்பேய்களுக்குக்குருவதொன்று
சொல்லுகிறேன்கழுதைநெய்யின்களுக்குந்தானே

பூதவிலக்கத்தயிலம்

சுறுக்காகவிருக்கவென்றுச்சொல்லக்கேளாய்
சுருதியாங்கழுதையுடகொழுப்பைவாங்கி
யிறுக்காகவுருக்கிநெய்யையெடுத்துக்கொண்டு
யிகமானதலங்களிலேதீபமேற்று
உறுக்கானபேய்பூதமோடிப்போகு
முன்னமயிதுசொல்லிவிட்டேனுலகுள்ளோர்க்குச்
சுறுக்கானவாசவித்தைதனைமுன்னேகந்
தாரணியிற்செய்துகொண்டுதேபசுபண்ணே. ( )

சனங்களிருக்குந்தலம்- அளகர்மலை

[illegible]ண்ணயிலேதனக்கிடைக்குந்தலங்கள்சொல்வேன
பாரிலேமலையாதேபாங்குகேளாய்
உண்ணையதேர்மதுரைக்குவடமேற்காக
வுரைக்கிறேனளகர்மலையுபாக்கமனும
கண்ணயிலேசுனையருகில்விருக்ஷமொன்று
நலமாகவிருக்கின்கீழ்முசுனைகாறொன்று
வுண்ணையிலேபருவியிடவுமலப்பா
வுலகதமேரீசுவோதீர்த்தமெனவே. களஉ

சித்தர்வைப்பு

தீர்த்தமென்றவச்சுனையிலேகிடாரமொன்று
செயமானஆபக்கரைமளிற்துங்கும

நீதமென்றமேரோ ராஜனுக்குள்ளேயப்பா
நேரானசித்தர்வைப்புநெடுங்காலமாச்சு
காத்தமென்றகாயசித்திச்செய்யவேண்டில்
காசினியிலதையெடுத்துச்செலவுசெய்து
வாத்தமெனபகற்பமுண்டுவாழ்வோர்க்காகும்
மையகத்தோரானசைவைத்தால்வாயாதென்னே.

மயிலாடுமலையில்கார்த்திகைவீரவர்ச்சுனன்வைப்பு

வாய்க்கவின்னமொன்றுசொல்லுகிறேன்மதுரைக்[illegible]
மலையானதுமயிலாடுமேட்டர்தைகெயப்பா
பாக்கிடமாமம்மனுயிற்கிணறொன்றுண்டு
பாரப்பாவதிலிறங்கிப்பாருநீகாண
தாக்கியதோர்பிரண்டாளினகாற்படபோதல்
கல்கமென்றபாளமதுகிடைப்பாயுமண்டு
தக்கியதோர் [illegible]ளாய்வைதனதுத்துக்கொண்டு
கார்த்திகைவீரார்ச்சுனனுடைவைப்புமாமே
வீடாககமலையில்சித்தர்வைப்புசெப்புமாமே

குகை கதவுதிறக்க.

வைப்பானபலஞ்சமலைக்குமேற்கே
மைந்தாகடமலையென்றுநகர்காட்டேரு
செப்பானகுகையொன்றதிலேயுண்டு
செந்தூரக்காட்டப்பாசித்தர்வைப்பு
மெய்ப்பானகுகைவாசலதிறப்பதற்கு
விதமொன்றுசொல்லுகிறேன்விரும்பிக்கேளாய்

ஒப்பாகச்சொன்னஉச்சாடனஞ்செபித்து
உணர்வாகநாற்றெட்டுஉருக்காணசார்பே ௧௭௫

செந்தூரப்பகம்—பக்குவம்.

சற்பாகச்செபித்திடத்தான்இருக்கும்பாரு
சயமாகத்திறுள்ளே சொரூட றை
பார்ப்பாகக்கொடிச்சியில் செந்தூரமாக
வட்டமேலாகம்பூக்கும மேலைகமாக்கம்
நேர்ப்பாக மண்ட லங்கொள்சுயத்திடப்
பிணிபானகழுக்காலுவயித்திய சித்தியமாக்கம்
ஆயமானசெகனெரித்துக் குளிகைசித்தி
[illegible] சித்திரமாயுரைப்பாமே ௧௭௬

காயமேலக்—கருமலை

[illegible] செந்தூரத்தை [illegible]
[illegible] மெடுத்துக்கொண்டு
[illegible] கமேலாழச
[illegible] கடமபனைகான
[illegible] கேடாறு
ரனையுமேறலேனமொருவ திசயக்கான்
கா[illegible] எலக்கமடுனேமேமககாகக்
கருமலையொன்மமலையில்குளிகாலென்றே ௧௭௭

கருமலையில்தயிலவைப்பு

ஒன்றானசுலோகருசிற் கினைன்றன்றவைடு
உத்தமமானதயிலமது யிறையனிப்புங்

கன்றான தயிலத்தைக் கலசங் கன்னில
    கணைப்பாமுகந்துகொண்டு கருவைகேளாய்
கன்றான இரும்புசெம்புலோகமொட்டில்
    நாட்டிநால்தங்கமதுநலமதாகும்
உண்டானசெய்திபிது யின்னங்கேளாய்
    உரைக்கின்றேன்வெளியாக வுரைக்கின்றேனே. ()

நம்பிமலையருகில் விபூஷணர்வைப்புதங்கக்காசு

உரைக்கின்றேனம்பிமலைநம்பிக்கோவி
    லூற்றகொருசந்நிதிக்குக்கிழக்காக
நிரைக்கின்றேன்மலையருகில்குந்துக்கல்லு
    நிற்குதடாவதனடியில் தங்கக்காசு
கரைக்காசுக்கற்குழிதானுண்ணு தாக்குள்ளே
    கனகமென்றகாசதுக ன் காடியுண்டு
திரைக்கின்றேனெழிக்கல்செய்தெழுதி
    திறமாகவிருக்குதடா திறக்கொணுதே ௧௭௬

கதவுதிறக்கத்தியானம

ஒன்றானகல்திறக்கும்வகையைக்கேளாய்
    உற்பனமாய்வயிரவனைப்பூசித்தேதான்
நன்றானவயிரவனைதன்தியானமோத
    நலமானமூடக்கல்திறந்துபோகும்
பன்றானகனகதனைஎடுத்துக்கொண்டு
    டரியானமூடுதன்னையடைத்துப்போடு

வின்றானவிபூஷணர்தான்வைத்தவைப்பு
மேதினியில்கடவாதேமலையிலேதே.. ௧௮௰

மருந்துமலை,

ஏறுதற்குஇன்னமொருவகையைக்கேளாய்
இபல்பாணுகுமரிக்கு மேற்கேயப்பா
கூறுவாருலகத்தோர்மருந்துமலையென்று
குறித்துவைத்தமருந்துசுனையரியமாட்டார்
தேறுவாயம்மருந்தையறிவதற்கு
செய்தியென்றுசொல்லக்கேள்மேற்கதாக
ஏறுவாயம்மலையிலுச்சிதன்னி
லிருக்குதடாசுனையொன்றுயிருக்கும்பாரே. ௧௮௧

பனைப்பாஷாணவேதை

இருக்கின்றசுனைக்குள்ளேபாஷாண
மியல்பானபனங்குலைபோல்கிடக்கும்பாரு
அருக்கின்றகுலையகனையெடுத்துக்கொண்டு
அழகானதீயிலிட்டுச்சிவக்கக்காச்சிப்
பருக்கின்றவெள்ளாட்டின்பாலிற்போட்டால்
பாதியிருகூறாகவெடித்துப்போகும்
குருக்கொண்டபாஷாணங்கவரிபோலக்
கோழிமுட்டைகருப்போனறகொள்கையாளும்

(மருந்துமலையில்-கயிலமிருப்பிடம்-அனுமார்வைப்பு)

காணுகின்றபாஷாணங்கழற்றிவாங்கி
காய்ப்பணமாயேற்றவிதேம்பமாகும்

தோணுகின்றபாஷாணவகையிற்றேய்த்து
சுகமானகாரமிட்டுஉருக்கிவாங்கிப்
பூணுகின்றநவலோகந்தன்னிற்பூட்ட
பொன்னுதம்பத்தையும்பொய்யாதப்பா
கோணுகின்றவைதனைநீக்கக்குணமாம்பொன்றாகு
குகையிலிடப்பாகத்தில்வாசலுண்டே. ௧௮௩

வாசல்திறக்கநவகோண-வாலைபூசை.

வாசலதுகாணாமலடைத்துப்போட்டார்
மகத்தானசித்தரிடமாய்கைமாய்கை
ஊசலென்றகதவதுதான்றிறப்பதற்கு
உபாயமொன்றுசொல்லுகிறேனுண்மையாகக்
காசலையாயுமலையிலிருந்துகொண்டு
கருதிநவகோணவாலைப்பூசை
யேசலுடனப்பாதுகால்பூசிக்கக்கா
மீஸ்வரியாள்கிருபையினால்வாசற்காணும் ௧௮௪

கிருபையினால்வாசலதுதிறக்கதாகில்
கேளப்பாவசனுள்ளேநுழைந்துபாரு
உறதியுள்ளவீடதுபோல்விலாசங்காணு
மொருபக்கத்தொருகிணற்றில்பயிலம்நிற்கும்
பெரியவொருதுக்கயிலமொண்டுகொண்டு
பூரணமேயென்றுசொல்லிப்பூசிக்கேகால
மறுபடியுங்கதவைக்காணடைத்துப்போட்டு
வந்திருந்துசெய்யுகின்றமார்க்கங்கேளே. ௧௮௫

தயிலம்வந்தமார்க்கம்

மார்க்கமந்தத்தயிலம்வந்தவகைதான்கேளாய்
மாருதிதான்மருந்துமாமலையிற்சென்று
சேர்க்கையிலேகொண்டுவந்தார்ஸ்ரீராமர்போரில்
செத்தவர்கடனையெழுப்புஞ்செய்கையாலே
போர்க்களத்தில்மடிந்தவர்கள்பிழைத்தபோது
போகாதேவாங்கிவைத்தார்புதுமையாக
மார்க்கமுள்ளதயிலமதுகொண்டபேர்கள்
வளிவிறந்தசித்தரடா ஆதியாமே. கஅ௬௩

ஆயிந்தத்தயிலத்திற்பணவிடை தானகொள்ள
ஆதிசதாசிவன்வணக்குமிருந்துமபாரு
ஓயிந்தத்தயிலமிதுவார்க்குங்கிட்டு
முறுதியுள்ளசித்தனென்றால்பிலக்கும்பாரு
வாயிந்தச்சாத்திரந்தான்கிடைத்தபேர்க்கு
மறுபிறவியில்லைகத்தானசித்தன்
சோயிந்துதரித்தசிவன்சொன்னமார்க்கஞ்
சொல்லிவிட்டேன்வெட்டவெளியாகத்தானே. ()

தோற்றமெய்தல்

வெளியாகத்தோணுதற்குக்கருவைக்கேளாய்
வேதரிந்தநூல்களெல்லாம் விரைந்துபாரு
ஒழியாதஆசையெல்லாமொழித்துப்போடு
ஊன்றுருவச்சுழிமுனையையூணிப்பாரு

வழிபோட்டகற்பமுன்னவகையைப்பாரு
வாதவித்தைசெய்வதற்குவகையைப்பாரு
தெளிவாகவேறுதற்குத்தீட்சைபாரு
ஜெகஜாலக்கூத்தெல்லாஞ்சேரப்போகே. கஅஅ

கொங்கணர்பெருமை.

போக்கானசாத்திரங்களொன்றுமில்லைப்
பூரணத்திநூல்போலேசொல்லாதொன்றும்
நோக்கானகொங்கணர்சொல்கடைக்காண்டம் பதிலெ
நுணுக்கங்களதிகமுண்டுகண்டுபாரு
வாக்கானவிந்நூலுமந்நூலும்போல்
வகைவிபரமானதொன்றும்விளங்கவில்லை
தாக்கானதாக்கெல்லாஞ்சொல்லிவிட்டேன்
சோதித்தால்தெரியுமடாசுருதிச்சொல்லே. கஅ௯

நூல்மகத்துவம

சுருதிகண்டால்சுருதிகொண்டுயேறவேணுந்
துன்மார்க்கர்க்கிந்நூலைச்சூட்டலாகா
பருதிகண்டபனிபோலேவினைகள்நீங்கும்
பாரிலுள்ளோர்க்கிந்நூலைப்பகரவேண்டாம்
சுருக்கமாயிந்நூலையீய்ந்தாயானால்
கயிலாயச்சித்தர்வந்துசபிக்கச்செய்வார்
ஒருத்தராய்க்கண்டுகொண்டுமனத்துள்வைத்து
வுரத்துடனேவந்துவிமேலையின்மீதே. க௯௰

நீகாணமலைகளிலேயேதிரிநாலும்
விருகாருமிர்நாலக்கைவிடாதே
வைத்தாரேருசிச்சர்வந்துமெயெதிர்த்தாராகில்
மறவாமலிர்நாலெயெடுத்துப்பேசு
ஓசையல்வாய்பிதற்றியோர்களோர்க
ளுனைக்குத்தாலெனதிராருவன்டேடமென்று
ஆதாரமானவிதாருகருவெல்லாந்தா
னறைந்ததநூற்பூரணநூல்காலாமே ௪௬௧

குழிக்கல்லளவை

வாறானகுழிக்கல்லின்மார்க்கங்கேளாய்
மைமந்தனேபிரமாவின்சிரசுபோலே
கூறானதாகலமணிவிரல்முப்பத்தாம்
கொள்ளையாமகளமணிவிரல்கால்பத்து
விராலெலாடப்பதுதாசவிரவிரணை
வீரிவிலேயாழமிதுவிராலிரண்டு
பேரான இருபுறமுமொக்குமாகும்
பெரிதானகுழிவிலையத்தான்பேசுவேனே ௪௬௨

(குழிக்கல்லளவு-பிரம்டளவு-செபமாலைக்கணக்கு)

தேசுக்கோண்பதிறைங்குளமாம்பீடம்
பெரிதானமுகட்டமணிவிரல்கால்வீதி
பாசுமேரிம்மிடியக்குலம்பத்தாகு
மாவிடையுஞ்சிவலிங்கமானவாறும்

பேசுகின்றபிரம்பதுகாசமொழியைக்காகும்
சேர்தாக்கநீளமதுவிரல்பத்தொன்று
ஈசுரனாருரைவகுத்தருளுங்கணக்கிதப்பா
பேரறசெபமாலைபதினறுமுகமருகீசே ௧௬௫

சித்தர்வேடமறிக—போககண்டிப்பிரமாணம்

குண்டலப்பிரமாணம்—யோகவேட்டி

ஆசாகுமாராகுமரிகமாகு
மணிவிரவாலயங்கண்டாறுமாகும்
யருசாக்ஷாக்கசகுண்டலங்காதேசுரு
பரியிடைசெப்பதிகப்பளிங்கதிகமாகும்
மருசாடி பதினொன்றுபதினாறு
மக்களோவிருபுறமுமங்குந்துகொள்ளு
செந்தாறாசச்சாகிறயோகவெட்டி
செங்கீளாசதொணணூறறுறங்குலமாமகோரே ௧௬௬

கயிலாயவாகனம்—ஆசனம்—லிங்கம்—கோவணம்

மணி—கைச்சலம்

நேரானவிதிருல்விரலேயாகும்
நிஷ்டைக்காசனமப்புலியாசனமுமாகும்
கூருணாசலிங்கமபூசையாகும்
கோவணங்கான்பூங்காவிக்காங்கையிற்
சீரானாசக்குளிகைச்செபமாலைக்குச்
செகமதனில்லிடையாதுசெம்மிசேடம்

பேரானந்தசாகரத்தானை உடம்புமண்ணிப்பார
பேசரியகயிலாயமத்தகமேடாரக்கே. ௩௪

மெய்க்கின் பெருமையறிதல்,

சம்பந்திகதிகமாகிலயோகந்தான
வண்மையுள்ள மெய்ஞ்ஞானமார்க்க மெனவே
சொக்கத்தில் சொர்க்கமென்றேட வெடவைக்க
தெல்லுலகில்பதிதமோந்தவுமைடா
சரியைகைகாக்கமென்றசடர்கள
தைகயிலேயேற்றதனைமிகவுங்கொண்டசம
ரகசத்திகவுணர்வுணாகவே நூறும்
வசாக்காமப்போனதென்ன வறிந்துகொள் வே

யோகமே — மெய்ஞ்ஞானமார்க்கம்.

ஆதியதோர்பரிபூரணத்திருக்கு ஞானி
பேசகவலியனநதி தைப்பத்துமறிந்து ஞானியி
ருசியானசிவயோகக்குறித்துக்கண்டோர்
கோமாணையடைதரத காகருணாநந்தக்கடைகா
[illegible]மல்செவனுடைய பொனியக்கண்டோர்
போரணசிவயோகி மெய்ஞ்ஞானி
நெறியானசிதக்கவே மயிலேவட்சா
தினத்துமக்க ளொருமனதாய்நினைத்திடவே. ( )

யோகத்தக்கதிகாரி,

நிலைத்திமவென்றநூல்தினைக்குமட்டான
நீலங்கல்லகோதக்கமேபொருளைப்பா

கலைத்திடவொன்றாலுங்கலைக்கப்போகா
    னத்தகலமுள்ளகொருராசிசேர்ந்தோர்
மலைத்திடவொன்றாலுமலைப்பாரோதான்
    வச்சிரமபோலறிவுடையமக்காள்மக்காள்
உலைத்திடவொண்ணாபுத்தியுலகிலுள்ளோர்
    போகோகோவொருகோடிவுலுத்தகாணேர்.

கற்பி பொய்வேடர் நிலை.

காணுமேவல்வாதமென்பார்யோகமென்பார்
    கற்பமுண்ணப்போறனென்பாருண்டேனென்பார்
பூணுவேனதீட்சைபத்தும்பெற்றேனென்பார்
    பூரணநூல்பாராதபுலையரப்பா
தானுமாய்வினைபராஞ்சோதிகாணார்
    சதாசிவன்றானவந்தாப்போல்பூசைசெய்வார்
ஆணுக்குத்தாலலைந்துகொட்டமட்டைப்பேச்சை
    யபித்துநின்றுகேளாதேயகலப்போவே,   ௩௬௬

சித்தர்மரபுளோர்க்குரைத்தல்.

சேரவென்றுசொன்னதுதானுமைந்தா
    புகழ்பெரியசித்தருடமரபுள்ளோரைக்
கூடவென்றுதர்க்கமிடுமூலகமான்பர்
    கூட்டிறைவிட்டேவிடுகுன்றிலேறு
சேவென்றுசித்தருடன்சேரவேணுஞ்
    செப்புவார்வேதாந்தத்திறந்துசொல்வார்

ஆமென்றுவலையாதேகற்பங்கொள்ளாய்
அப்பனேயோகமுற்றுலதிகபேரே. ௨௯

பேறறிதல்.

பேறென்றுசொல்வதுதான்ஞானப்பேறு
போசரியவேதாந்தமெ ற்றபேறு
வ ினைறுபூரணநூல்பார்த்தபேர்கள்
.ஞானமையொன் றுசிலயோகசித்திரந்தபேறு
வாறெனறகாயசித்தியானபேறு
மகத்தானதீக்ஷைவிதியறிந்தபேறு
ஆறெனறமூர்த்தமதையுண்டபேறு
யோகோகோசெவுனசித்திபறுகிட்டபேறே ௩௦

வயிராக்கியம்பூணல்-ஆக்கைநிலையாமை.

ற றதிபாதித்தனைக்குருவாகநீவெகுனறு
ஒர தமாயணமல்லோவிகற்செறுலம
ோ றகியாங்குணலக்குசார்க்காரல்
பு லோகமாய்னவெல்லாமவி டகாற்
அருந்தயாமனேமுருங்கியாசையாலே
செல்லிலானதுத்தபடாதுசித்திய ச்சு
விறுசாஙலிலங்கலேக்குதோனமபார்க்காலே
மேலாற்றமாயபோமேலவிழுந்துபோமே. ௩௧

பெரியோர்பெருமை

வி ுத்திரந்தபோகிலையறபோயல்லால்
மெமுஞானபலநவர்கள்காரைப்பா

பூரணசூத்திரம்,

ஆறாகிருந்தவண்டமெல்லாஞ்சேர்த்திச்சக்கரம்
சதுர்த்வான்கோடியிலேயான்றுகாணும
வேற்றிருக்கலைக்கேயிருக்காலுங்காண
மானிடரிலொருவனுடாய்ப்போகா
காற்றிருக்கக்கண்டையுத்துப்பெரியோர்போலத்
சாரணியிலேயிருப்பார்பெரியோர்தானே ௨௱௧.

சமயக்கோள்.

தானொன்றாகிலக்கியானைமறிந்தாதென்ன
கற்பொருமாலையுற்றல்கவறியபோகும
யானென்பதிராசையுற்றமாயைகைபோக்கி
மனாபுருடப்பூரணத்திலன்புசேர்த்து
கே.வென்றுயிருந்தவத்துயிக்கனையுமெய்யதுங்
குலைபத்தினைசமயக்குருடர்கேட்டோர்
தேவினைறசிவபூசைசக்திபூசை
தெரிந்தவனேசிவயோகிசித்தனாமே ௨௱௪

இந்நூலின்தொகைக்கியன்றநூலின்பெயர்,

ஆதிமன்றசிந்தாக்குறிந்நூல்கோறு
மப்பேனபூசையிருநூறும்வேணும்
தாமெனறதீக்ஷையிருநூறும்வேணும்
சாசகமாய்த்தோணகிநூறும்வேணும்
நேமியைவாதமிருநூறும்வேணும்
இயல்பாமெகாவகணமுந்நூறும்வேணும்
வையமுறசார்வுக்குச்சட்டநூதா
லைத்தரமேவெளியாகவாழ்ந்தானே, ௨௱௫

கல்வியொழுக்கம்,

வெளியாகச்சொல்லுவரோ வேதகாலும்
வேதாந்தியாருக்காலக்கப்பேறாங்
சரியாகவகைத்தேகருவைச்சொன்னால்
கழுதைகயவன்கரையேறமாட்டானேபோபோ
சுழிவாகமனதுள்ளேயடக்கமானால்
சுருதியாஞ்சித்திக்கசந்தேகத்தோன்
வெளியாகப்பேசுவதார்சித்தர்பேசார்
திறப்பதார்செடமறிந்தருளிகானே ௩௬௬

ஏகபாதவிளக்கம்.

ஞானமென்னயோகமென்னஇரண்டுமொன்று
நலமறியாமாட்டோனவ்வேறென்பார்
மானமென்னமூர்த்தமென்னஇரண்டுமொன்று
பண்பறியாப்பாவிகடானேசுத்தமென்பார்
பானமென்னஞானமென்னவிமதிதமென்ன
மையமென்னவானமென்னஆணைபெண்ணென்ன
ஊனமென்னவுலகமென்னசாதியென்ன
கருதிப்பாரேமூர்த்தக்காணுங்காணே ௩௬௭
ஆறம்பலகை-பவானபலகை-சிலையோகர்,

பூசைபலன்,

ஊருநின்றதர்மமதுசெய்வாருண்டில்
காசினியிலவனுக்குசமனையெதிர்க்குமாரும்
கோணாவேடாவதனைச்செய்யாதார்க்கில்
சொன்னவழ்காயமலாட்டக்கூத்தாக்காம்

ஊனவேசியையோ கற்றுசெய்வா னேறி
லுயிரதுதான் மோக்ஷமெய்து முண்மையுண்மை
பூணவே பூசைசெய்தால் சிவத்துக்காகும்
பூசையென்ன மனங்களிந்தால் புகழுமாச்சே, ()

அனாதியிலார் ஞானக்குறி,

ஆச்சப்பா கவிபல்லோ பூரணஞ்சா
ணாகர மனமுருகவுருகமைமெக்க
காச்சபாதினதுவிதாருகனனெஞ்சாக்கும்
காயசித்திஞானசித்திகூடினமாகும்
பூச்சப்பா ஞானிகளைப் பூலோகத்தில்
பூரணமே தெய்வமென்பானைப் பூசையென்பான்
பேச்சப்பா வெக்கவுந்தானமுத்துச்சொல்வான்
பேசாமல் மனமுருகாப்பெரியமாட்டே, ௨.௩௬

உலகார்யங்கருமுடிவறிதல்,

பெருமையென்ன வார்த்தையென்ன கீர்த்தியென்ன
பேசசினை சாகிழ்சசியென்ன பிதிர்க்ஞையென்ன
அருமையென்ன சுகமென்ன கோவிர்குலமென்ன
அதீதமென்ன அரகராசிவாயமென்ன
உரிமையென்ன வுடமையென்ன சங்கரமென்ன
வுலுக்கமென்ன சுவென்ன கற்பமென்ன
கருமையென்ன செம்மையென்ன கலவியென்ன
காசினியில் நரகமென்ன சொர்க்கமென்ன, ௨.௩௭

என்னவேகுருவென்ன சீடனென்ன
இயல்பென்னவியல்புகெட்டுப்போனதென்ன
வன்னமிருஞ்சாதியென்ன நீச்சமென்ன
மாய்கையென்னகற்பமென்ன அறிவதென்ன
பொன்னென்னமனமென்னச் சீர்தானென்ன
பொல்லாக்காயென்னபிறப்பதென்ன
முன்னென்னபின்னென்ன முறைதானென்ன
முடிவறிந்தோன்சிவயோகி மூர்த்தியாமே
மூர்த்தியென்று முத்தியென்று மிரண்டுஞ்சொல்வார்
முக்கியமென்பார் சிலதெல்லமூடர்மூடர்
ஆர்த்தியென்றபூரணங்காணல்லாதுண்டோ
யதிற்பிறந்ததைக்குவகை யல்லாதுண்டோ
தீர்த்தியென்றவகையறிந்து சித்தரானோர்
இலேசமில்லாஞானியென்று சிலபேரானோர்
தீர்த்தியென்றறிவிலியாய் மூடரானோர்
சிவயோகியென்றதிருநாமந்தானே உ௰உ

ஒடுக்கமுணர்வரிதல்,

திருவுடையநாமமென்ன சிவயோகந்தான்
செகத்திலுள்ளோர் செய்வதொன்றுஞ்செம்மை
அறிவுடையகாயிலுடைஆட்டு ஆட்டு (யல்ல
ஆதியென்றசிவனுட்டு ஐவராட்டு
கருவுடையோரறிந்துகொள்ளுமிதல்லாமல்
காசினியோர்சொல்வதிலேகதையொன்றில்லை

மருவுடையபூவினிட வாசம்போல
மனமுருகிப்பூரணத்தில் மாளுமானால். உயிர

ஆதிவஸ்து-அநாதிவஸ்து.

மாளாமலாண்டிருந்தால்யோகியாச்சு
மார்க்கமதப்படிதானே மெய்ஞ்ஞானிக்கும்
ஆளாமலாண்டிருப்ப ராணுக்காயும்
ஆதிவஸ்துஅநாதிவஸ்துவெனநிந்தாளுங்
கேளாமற்கேட்டிருப்பார் நடனவோசை
இரிசையொறுமனமங்கே புக்கிப்போகும்
வாளாவாழ்வுசிவ யோகவாழ்க்கை
மற்றெல்லாமாய்கையென்ற வாழ்க்கையாமே

நூலின்பெருகை வகையின்பம்.

ஆதிநாற்றுப் பதினாறுக்கு (ணேனே
ளடக்கிவைத்த பொருளெல்லாம் வெளியாச்செ
ஓதிநவுலகத்தி லிந்நூல்கிட்டி
லுலகத்திற்சித்திக முண்டாய்ப்போச்சு
தாயிந்தசூத்திரத்தைக் கெணியாதிந்தால்
தலைகெறித்துப்போகுமடா சத்தியஞ்சொன்னே
நாயிந்தப்படிசொன்ன யோகிசெய்வாய்
நலமானபூரணசூத்திரந்தானமுற்றே,

அகஸ்தியர்பூரணசூத்திரம்.

முற்றிற்று.

